

העיתון החדש

שנה 18 ת.ש. 921
י"ט סיון תשמ"ו
9.6.1955
המחיר 350 פר.

בלי מורא -
בלי
משוא פנים

ח"י פנה

ה'היה חושי
ראש-משלה

הפצצות

ד"ר קרליבך
סירחון
בעקבות מ.נ.ט.

סיפור השער: אנשי לכוש

מערכת העולם הזה

FRONTPAGE

השבועון המרכזי והמפורסם

ASIES!

השבועון הספרדי והמפורסם
 רחב גליונות 8 תל-אביב. מען המברקים:
 "טלמפרס" ת. ד. 136, 26785 סלפון
 פסטריאל לאור: העולם הזה בע"מ.
 דפוס ישראל בע"מ. ת"א טל. 23204.

העורך הראשי:
 אורי אביר
ראש המערכת:
 שלום כהן
עורכי-משנה:
 דוב איתן, ברוד נאדל, אורי מלע
עורך תבנית:
 שי לביא
הכתב הראשי:
 קמנואל פרה
חברי המערכת:
 משה בן-אפרים, יחיאל כהן, ניצה נבי, יולי נילוי, רותי ורד, בתי חבי, יוחנן דבקה זראי, אוסקר מאור, אביבה סמו, עמוס קינן, סילבי קשת, אברהם פפרמן.
עורכי המהדורה האנגלית:
 דניאל שטרן, רוד ססטור.
הממונה על המהדורה הספרדית:
 שלמה חר"ר
עורך דפוס:
 אריה אריאל
מנהל מעבדה:
 דוד פחינג
הציר הראשי:
 שמואל ברתור
מנהל מבצעים:
 שלמה אור

אין המערכת אחראית עבור תוכן המודעות, מלבד עבור מודעות המתפרסמות תחת הכותרת "דו"ח לצרכן", "דו"ח למתברר", "דו"ח לנוסע" וכו'. המודעות מטעם מפלגות וארגונים ציבוריים אשר אין המערכת אחראית לתוכן ולדעות המובעות בהן, ושאינן משקפות בשום צורה שהיא את דעות המערכת.

2 יולי '72

אלה ימים סוערים. המאבק לא בא לנו כאפתעה. היינו מוכנים לו מן הרגע בו החלטנו, למחרת ביטולה הציני והשירירתי של רשימת מחרן למועצת פועלי חיפה. להכריז תגר על משטרה-האימים החיפאי. אולם גם אנו לא ציפינו, כי הצד השני יהיה מוכן להשתמש באמצעים כאלה.

הקרב נטושי. דומני שזה הקרב החמור ביותר בדרכו רבי-ההסערות של עתון זה. המערכת דומה יותר ויותר למטה קרבי, הן בהתארגנותה והן במצב-רוחה. למולנו, חברי מערכת זו רגילים להרגשת המתיחות, חוסר-הבטחון, הנכונות לאפתעות, המציגות כל קרב אמיתי. איש מהם לא העלה על דעתו שאפשר לקנות את הבטחון והשלחה במחיל נטישת המאבק. למדנו בימים אלה להכיר מחדש את כל הטיפוסים האיפייניים לימי קרב: את הפחדן המבטיח את עזרתו ונעלם ברגע המכריע, את הטכסיסן המכין את צלחתו כדי לאכול את הערמונית ברגע שנוצא אותם מן האש, את הידיד האלמוני המוסר כשלפון אזהרה חשובה ביותר ואיך יכול אפילו להודות לו, את הציניקאי, הנבזר והמיואש, את האדם השקט המקמקם לפתע את אגרופו ומוכן ללחום.

ובעיקר: את האדם הפשוט, האלמוני, זה שאינו יושב בבתי-הקפה ואינו דוהר במכונית פרטית, שאנו נפגשים בו על כל צעד ושעל, והלווחץ את דינו ומפליט כמה מלים של עידוד — את נהג המונית, הטלפוניסטית במוסד ציבורי, האיש לכוש החאקי שנועזר לידנו בכביש, החילי הטרמפיסט שנכנס למכונית — ונוגע ביותר ללב, הנער בן ה-16 שהוריד את רובהו הטוטו מן הקיר ואמר לבאנו: "אין ברירה, אני הולך להגן על מערכת העולם הזה!"

אנשים אלמונים, שאיננו יודעים לרוב את שמם, שלא הכרנו ואיננו מכירים אותם. האנשים הפשוטים-מכובלים, היסוד הבריא של העם היוצר, המוכיחים כי יש טעם למאבק, יהיה מחריו אשר יהיה. אנו מודים להם בהכנעה עצמית. שום מליצה אינה כאן במקומה.

אורי אביר

מכתבים

טרור נגד החופש
 עורך העולם הזה טעה — המשפטים שלי כן נשברו על ידי אהת הפצות, שבעיני לא היו "בשונות".

דוש, תל-אביב
 העולם הזה מתנצל על הטעות השקופה. ייאמר בלוי — אם לא טענת התפרעותו של מנגנון-החוקר יקום למחיה מנגנון האור שככה לפני שבע שנים אם המשטרה לא תטפל בנכבדי החוקר — ידע לטפל בהם הנוער העברי.

יצחק כהן, תל אביב
 אל תרתנו מלהשוש את האמת, כל האמת ורק האמת.

קורא חיפה
 ...חופש העולם והמלחמה הגים יסודות הרמוי קרטיה האמיתית, ונסיון להתנשכ כלוחמים לעקריו נות אלה הם עקריו, ה"דמוקרטיה" העלובה שחלק מכנהיני המרינה רוצים להשליט בארצנו.

דוד כהן, באר שבע
 חזקו במאבקכם!
מאיר הראובני, תל רעים
 כפי שידענו לפני שבע שנים לנכוד על האויב מבחון נדע לנכוד עתה על האויב המחיתי. ברכת לוחמי ת"ש" שלוחה אליכם...

איש פלמ"ח, חיפה
 חומר נפץ זה אות כבוד לי לוחמי האמת והצדק.
ראובן גרינברג (רומק), ירושלים
 כנראה שענתכם, "המטונח" אינו מינע לירי המשיח משרה בוקר, אחרת ודאי היה יוצא כבר לבער את השחיתות.

ניסים בן שחר, קרית אֶונו
 תמיד השבתי את ראש עיריית חיפה כסמל ל"שאר ראשי העיריות בארץ. אבל הודות לכם פקחתי את עיני. המשיכו ללא פחד, כי זו הדרך לחיסול השחיתות.

דוד אביר, גבעת אלישיב
 תמיד היה מעט ראש עיר ונודע ברבים כאיש כביר אך לשונורו שמפעליו מכמים על כל תכביו מיהר להשליך פצצות למכביר.

קורא חיפאי
 זהיר, כנראה.
חיה שפרמן, רחובות
 טבלנות הקוראה שפרמן, טבלנות.

2

כל כרדעת יסיק מיר שמאמר מסוג זה על חיפה, הנכתב בצד מודעות ציוניות-כלליות, הינו סרי תעמולת בחירות וזה, וכמוכן שאובייקטיבי ביות המאמר תהיה נהנה בספק רב. באשר לכך ולכותב המאמר, יכול אני לומר בושו וחבלמו, עד היכן הנעתם? הכסף סינורכם והפד אותכם לאססספו שחזן הנקנה בכסף.

הרץ בן-ארצי, חיפה
 תשובתכם(נו) למצוות: מצוות מלים שהמטכנה לנלות לא רק את השחיתות שמשטה בעיריית חיפה בלבד אלא ככל שטחי החיים במדינה.

משה חנוכה, ירושלים
 ...ברכותי למלחמתכם בעיריית חיפה הראשי השלטון. מאמרים כגון אלה מרימים את העתון והוכיחים אותו לסמל של מלחמת הפרט נגד השלטון העירוני, ומשמשים חומר מרסן נגד דיכוי שטורים למיניהם.

משה ורדי, נתניה
 ראויים אתם להערצה אם העתם לעמוד מול גלל השחיתות החוקת את המדינה. מוסר הנוער הולך ומתדרדר בתחום, ואיני יודע מה יהיה אופיו של נוער זה בעור שנתיים. סיבה ראשונה להתדרדרות זו היא הרור הוקו, שהולך ובטל מהעולם ומוריש לנו את הרע...

אריה עצמוני, ירושלים
 הנדון: קריאת עורך-דין ראובן טירמן לסיור ועד צבורי להגנת העיתונות החפשית, וקורספים לעתונאי הלוחם בשחיתות.
 יש לי הערה לתת את ידי לעניין. רצוף בתי

חנן גולדרט, חולון
 אני מקנא בעובדי העתון נסיונות ההתקשות ככם הצ אותה הכבוד שלכם.
עטאלה מנסור, ג'יש
 התמונה של אדם וסגריה בסיו. השבתי תחרי זה כי יו-תמונתו של אחד הנגהרסרים בעירייה, אולם אנכי קריאה התכרר לי כי זו תמונתו של סופרכס ברוד נאדל.

אחת תמונה המפרסמת נש בשני הגליונות ה-באים אולי כדאי שתפרסמו תחת אנשית יותר של מר ברוד נאדל לתועלתו של הקורא תמים הלב?

אברהם ראנד, ירושלים
 הקורא תמיס-הלב ראנד טועה. התמונה אינה תמונת סופרנו ברוד נאדל אלא תמונתו של ראש עיריית חיפה אבא חושי. הנה ה-תמונה כפי שצולמה במלואה.

חושי בחיפה

בארננטניה יש דיקטטור: הוא הפירד בין המדינה והרת, ומתה את כתי חוננות בארץ אין אמנם דיקטטורה — אולם הדמוקרטיה שישנש במספת את הרת כספת למדינה ומסייעת לנות והרזנית להתפשט. התקפת האלימות על העתון הבקורתי העולם הזה, הושגת מצד זה לאמיתו.

עוזי גולדנברג, רמת השרון
 שום פצצות וכדורים לא יוכלו להשתיק ניכורים כמכם. שאת מקומם הראשון כמולם החופש של האדם והאזרה כבר קלעו פה כמדינתנו.

חניכי שייכר, תל אביב
 מפיצוצים כאלה ועד עכבות אבטלוטיות מפריי דות רק שנים מעטות. החושיוס הותר תחת אשיות החומקטייה במדינה, עליכם לחזק את כל כוחות החופש במדינה לפעו עצירת חדרקו והשמרתו.

א. מיקובסקי, חיפה
 היה היה מעט ראש עיר נודע ברבים כאיש כביר אך לשונורו שמפעליו מכמים על כל תכביו מיהר להשליך פצצות למכביר.

קורא חיפאי
 זהיר, כנראה.

הכתבה כתובה בצורת כח מדויקת שיש רושם שהחומר היה מונח אצלכם כבר מומן. נשאלת ה-שאלה למה לא פרסמתם אותו מיר אלא חיבתים עד עכשיו. חודשים לפני הבחירות? האם עשיתם זאת רק מפני שיתעתם כי הסתרה תתקף במקומה זו שלפני הבחירות?

משה לור, כפר אתא
 מערכת העולם הזה השבה להסתות את פרסום החומר עד לאחר הבחירות. חטרוד החשון והציני נגד "מודרי" עיריית חיפה הוכיח שאסור להסתות את גילוי האמו.

בפברואר 1948 ארעה בירושלים התפוצצות ארוי רח בכניי הירוקים סופט שבוצעה על ידי מנגנון החושך של השלטון הבריטי. מוטב שהאחראים על הפצוץ עתה יזכרו את תגובת הציבור אז.
ד"ר אלכסנדר זק, וול אביב

אני נאלץ לבקשכם כי תשלחו לי את עמנכם במעמסה סנורה. אני קורא את העתון למעלה מארבע שנים ומוח שנתיים אני מניו עליו. עתה, מסכות שונות, איני יכול לקבלו באופן גלוי...

קורא
אל תרון את חברך עד...
 ...אני אכנס מודה לכך על התניינותכם ב משפט קסטנר, אבל תרשו לי להעיר הערת-לכת למען הרויך. העולם לא הבטאתי בצורה שהיא בקפה צבר כדבר ספק היינו במשפט הנ"ל (העולם הזה 917). היו בדיכויים אלה, לו נאמר, משום עכירה על תקנות הפובליציירה ואין בלעתי ל-הקות את לבריותיו של הצד שכנגד בידון.

מלכיאל גרינולאה, ירושלים

המלכה מתה. יחי חמוך!
 מדרנו עם מלכות חחור? כן. ברוד השם? ועכשיו לענין: מי בעל חוקן המוצלח ביותר? אני מציע את עצמי כמקובל לתואר, אלוף חקו 1933.

נדעון שטרן, קרית שמונה
 לחברי מערכת העולם הזה אסורה, כמובן, ההשתתפות.

התביעה לא השתיקה
 בהעולם הזה (917), בכתבה המוכתרת "כנופ יית הרחובות" מופיע בין היתר הקטע הבא: "הקירות המשטרה העלו האשמות כבדות נגד רוזינסקי שש וכוונ. התביעה המחוזית טענה כי היא מכינה תיק כללי נגד נגד רוזינסקי. אלא שמאחורי הקלעים התערב בפרשה הכחן הלכילוב והכל-משתק ולרין הועמד רק בורג, אשר את עניינו אי אפשר עוד להשתיק." חי עובדות הכלולות בקטע זה אינן מתאימות למציאות. והנני רואה בפרסומן חוצאת שם דע על משור זה והפרקליטים העובדים בו. התביעה המחוזית או אחד מסרקליטיה, לא טעו מעולם, לא בבית-משפט ולא במקום אחר, כי היא מכינת תיק פלילי נגד רוזינסקי. כמובן לא התערב כל נורם, על מנת להשפיע על התביעה המחוזית להשתיק תביעה פלילית, אשר כביכול צריד היה להגישה נגד מר רוזינסקי. התביעה הכללית פלעה על סמך חומר הערויות אשר היו במנית ובחזרה את הנאשם בתיק זה, כפי שהיא עושה זאת המיר, אך ורק על פי שיקול ענייני ומשפטי.

אוריאל גורני, פרקליט מחוז תל-אביב
 חבר פרקליטות המחוז הוא משטר בטעתו לחבר-המערכת ברוד נאדל כי מכינים תיג פלילי נגד רוזינסקי.

פני הבקורת?
 (העולם הזה 917) סירסם מכתב תחת הכותרת פני הבקורת מאת תמר סרוינד, ובצידו תמונתה כביכול. התמונה ששלחה אינה שלה, אלא של חברתה ערנה וויצמן, רחוב חורב 42, אחוזה (חיפה). היא צולמה בבית-הספר התיכון חזקי לזאי במדינת-הח. בסנימית חבנות.

דוד פרוידליך, ביה"ח חזקלאי פרדס-חנה
 האם מתכיישת תמר במראח?
אלמוני, חיפה

דו"ח לקורא
 בשבועיים האחרונים, החלוחת תחת הכותרת "דו"ח לבחר, לחביא עתונכם דבר הפלילות השונות, ונראה לי, ביחוד אחרי קריאת הנליון האחרון כי הנכם מתכוונים לחמשך בעו זה הלאה.

האם העולם הזה הוא מקום לפרסום תעמולת בחירות? ישאיר העולם הזה את תעמולת הבחירות רות לעתוני המפלגות השונות אותם קורא כל הרוצח לקרוא תעמולה. מרונע כמובן העולם הזה דמים יקרים על תעמולה מעין זו?

אפרים אורלי, טבריה
 המודעות חמופיעות במודר דו"ח לבותר חן בתשלום, דבר המאפשר להגדיל את מתי כונת העתון ולשפר את שירותיו.

בלי מותרת
 אני קונה את העולם הזה אך ורק בכדי לקרוא את הכותרות. את מה שכתוב מתחת לכותרות אני קורא רק כדי לבדוק איך הכותרות הצליחו.

לסמיים אני מנחה בעצמי לחבר כותרת לקטע מסויים, אך אינני מצליח להתחרות עם אלות הכותרות שלכם. אני מפחד שבסופו של דבר אחיה נאלץ לקבל אצלו שעורים פרטיים.

אלימלך חביבי, כפר-סבא

עורך ירושלמי מתבקש להתקשר עם מערכת העולם הזה.

העולם הזה 921

המיקצונו: נבל

מניה, בימי השלטון ההיטלראי, כשהוא לבוש מדים נאציים.

מוזרה עוד יותר נראית העובדה שהביר גרפיה הרשמית שלו מציינת שואטר, כאילו, על-ידי הנאצים, שנה קודם לכן, אולם, לי דברי אותה ביוגרפיה, הוא התחמק והגיע לפולין.

גם אחרי הרפתקה משונה זו לא הגשים קרליבך הציוני את הלומותיו הנדפסים ב- יותר. הוא לא עלה לארץ-ישראל, אלא בשנת 1936.

בבואו ארצה הצליח לקבל עבודה בעתון הערב שהוציא או הארץ לנסיון. כאשר נסגר, אחרי חצי שנה, לא העלה העורך כלל על דעתו שאפשר לקבל את עורך עתון הערב המפורסר לעבודה בעתון-הבוקר הי נכבד, הארץ, השומר על רמתו. במקום זה כתב ה"ר מאמרים בהצופה.

האמביציות של קרליבך לא באו על סר פוקן עד אשר הצטרף לגרשום קומרוב, ש ייסד ב-1939 את עתון-הערב ידיעות אחרות נות. באשמתו או שלא באשמתו של קר ליבך, עמד עתון זה לפני פשיטת-רגל, כש בא לעזרתו יהודה מוזס, איש-עסקים מוכשר, שרכש את העתון והסכים להשאיר את קר ליבך במקום עבודתו, על אף אוהרות חמור רות של חברים למקצוע.

בהנהלתו של יהודה מוזס הפך העתון לנפוץ ביותר בארץ. הוא הביא לקרליבך את פרטמו, אשר איפשר לו לבצע את מע שההנבלה המכריע של חייו.

מלחמת-השיתרון סערה בארץ. מיטב הי גברים עמדו בחזית. הקוויקסורה העתון נאית עלתה מיום ליום. איש לא היה פנוי לחשוב על עסקיו הפרטיים. איש מלבד דוקי טור עזריאל קרליבך.

שבועיים לאחר חתימת הסכם משכורות חדש, שעה שיהודה מוזס הזקן ישב שבי עזה על מות חמותו, ובנו ישב מעבר לים, נדהם מוזס לקבל מכתב אולטימטום, בו נדרש למסור את מיטב מניות העתון לידי הדוקטור קרליבך, אחרת תוכרחה אתה עם כל בני משפחתך... לרדת ההומות.

מיד לאחר מכן באו המעשים שנועדו ל- הוכיח: מודעות מודפסות מראש הודבקו ברחובות הערים, טענו כאילו העתון החי דש, ידיעות מעריב, הוא שלב חדש של ידיעות אחרונות. קרליבך היה בטוח ש- ידיעות אחרונות שבק חיים לכל חי. כדי להבטיח זאת העביר לעתונו החדש את כל עובדי המערכת וההנהלה, הגלוסות, הפני קסים, כתבי-יד ששכר הסופרים עבורם כבר שולם, תמונות, עיקר הארכיון. כל זה נעשה בדיוק באותה שעה בה הוגש האולטימטום בן 12 השעות.

אם נלקח הרכוש ממקום אחר, הרי את המתכונת העתונאית, שפורסמה בזריות ב-בשית מעריב, כתב דוקטור קרליבך מ- עתון-הערב של לחי, מברק, שהיה תלון בשטח זה אך נסגר על-ידי השלטונות.

אולם, כמו תמיד, הנבל הפחית בכוחו המוסרי של האדם ההגון, בית-המשפט פקד על קרליבך לשנות את הכותרת המסעה של העתון, שניסתה להעמיד פנים כאילו זהו ידיעות אחרונות יהודה מוזס לא חס על רכוש וממונו, המשך בהוצאת העתון המקורי, אשר אחרי מאבק של שנים הגיע לתפוצה דימה לזו של מעריב.

ועתה, אתר שעליי פתיחת-גבלה נוצר הרקע המתאים, נעשו מעשייה-נבלה עצמם. חיש מהר נתגלה דוקטור קרליבך כידונו (המשך בעמוד 19)

ד"ר עזריאל קרליבך בעקבות מ.נ.מ. - סירחון

התיאור שהפך נכס-צאצא-ברזל לדמותו של האיש: מענינת ואופיינית היא הנטיה ה- משונה... לא מספיק להתקין אידאות... מוכרחים לשפוך את המרה הירוקה על האיש... זוהי כבר לא התנגדות, זוהי שגאה עיוורת, שנאת שירחוק... וכפי הנראה, הרי לכת הנטיה הזאת ומכה שרשים אצלנו.

ז'בוטינסקי היה, אולי, מתיחס אל הדוקי טור ביתר רחמנות לו שיער כי יתכן שה- סיבה לניונו המוסרי היא גופנית, לא רי- חנית. מאחורי פנים החלקים-כמסיכה מס- תתר אזכר אכול מחלות. המרה הירוקה, אי- תה מוכיר ז'בוטינסקי, אינה בטוי פיזי: הדוקטור נגוע במרתו ובכליתו, דבר ששייך רר אותו משרות צבאי, אך לא מאחריות למעשיו החילוניים.

עובדה מדויקת ביותר מהתקופה היא: דוקטור קרליבך נראה לא אחת בערי גר-

את התאור המושלם ביותר מאופיו של קר ליבך, במאמרו המפורסם, 'כנו השני של סבא נוח'. במאמרו גילה ז'בוטינסקי כיצד הפיץ עליו קרליבך שקר מגותך, עשוי ב- זדון, אולם פירסמו רק בעתונות הפולגית, ולא בעתון הלונדוני האידישאי די אידישע פוסט, בו שימש קרליבך באותו זמן כעורך ראשי.

ז'בוטינסקי פנה או אל קרליבך, הזמינו לפרסם את אותו השקר בעתון הלונדוני: הבה, אדוני, חבר למקצוע, יעשה נא מע- שה גבורה וידיפים את אותו סיפור המעשה בעתון הלונדוני שלו דוקא, או הריני יכול להבטיח לו 'אינטריוו' לפני בית המשפט האנגלי. למותר לציין שקרליבך לא נענה להזמנה זו. שיטתו להפליט שקרים בצורה שאי-אפשר יהיה לחבועו לדין, פעלה כבר אז.

באותו מאמר מספק ז'בוטינסקי גם את

אל נא ישים אדוני את לבו אל איש הבליעל הזה, על נבל, כי כשמו - כן הוא, נבל שמו ונבלה עמו. (שמואל א', כ"ד, כ"ה).

הגאנגסטרים היו מוכנים להתפוצצות. מכשירי התעמולה שלהם היו מושחזים ו- מושמונים, מוכנים לפעולה עם קול ההתי- פוצצות. אולם, במקרה, לא התפוצצה הי פצצה הראשונה, וגם השניה לא גרמה ב- מקרה, לאבדות בנפש. דעת הקהל הו- דעוזה. היה צורך לשנות את הקו - באופן בהול, ב-180 מעלות. היה צורך להתחיל ללחוש לחישות, לקרוץ קריצות שפלות, לחייך חיוכים החושפים שיניים צהובות.

הכרח היה לטעון כי העולם הזה ביצע אוטרופגורם, שפוצץ את חברה-המערכת דוש, שעורכיו שברו איש את עצמות רעהו עד להתעלפות, שהניחו עתה פצצה שיכלה להרוג עשרות נשים וילדים.

לצורך זה היה דרוש נבל. לא נבל חובב, מהמצויים לעשרות בבט- אוני הגאנגסטרים.

כאן היה דרוש נבל מושלם, נבל מ- ק- צועי.

איש לא פיקפק לרגע מה היא הכתובת. לא היה צורך אפילו לבקש.

הקאריירה הציבורית של דוקטור עזרי- אל קרליבך בנויה כולה על מעשה נבלה אחד.

אמנם, דוקטור קרליבך היה עתונאי עזר לפני יסוד מעריב. בן המשפחה האגוראית מלייפציג בגרמניה חלם בראשית דרכו להי- ית לרב. בגרמניה היתה זאת הדרך הי- קלה ביותר ליהודי להגיע לכלל מגע מקורב עם השלטונות. ואכן, לפניו עמדה דוגמת דודו, מנחם עמנואל קרליבך, אשר שימש 'יועץ לעניני יהודים' ליד הגנרל לודנדורף, אבי האנטישמיות הגרמנית.

לצורך זה בא עזריאל קרליבך ארצה בשנת 1927, למד בישיבה, אולם אז היו התנאים בארץ קשים, הקאריירות מצומצמות מאד. אין פלא, איפוא, שכעבור שני- תיים נמצא קרליבך שוב בגרמניה, במק- צוע חדש: עתונאי, מומחה לעניני ארץ- ישראל, דבר שלא מנע ממנו מלבקש קאר- יירה בספרות הגרמנית הבלתי-יהודית, ו- באותה שעה ממש לרקוד על החתונה הי- סובייטית, לעבוד בשבועון הפרו-סובייטי וולטבינה ואף לצאת לסיור לאורכה ולרוח- בה של ברית המועצות.

סימן-הדרך המובהק ביותר לתקופה זו הוא מעשה בהתנקשות מסתורית שנערכה כביכול נגדו, והמעוררת שאילתות מספר זו עצם היום הזה. שלוש גירסות סותרות על את עילוי הניצוץ, ועדיין לא ברור אינו מהן קרובה ביותר ללב של ה"ר המכיר ב- הגרסות: (א) קומוניסטים יהודים יר- בו בהאמברג; (ב) קומוניסטים גרמנים דק- רו אותו באותה עיר; (ג) חוליגאנים נא- ציים התנפלו עליו בפראנקפורט.

לא ברור מדוע כל הגורמים האלה, שהיו טרודים די והותר, מצאו לנכון להתקשקש דוקא בחייו של עתונאי יאדיעו, ושלא היה אילו כל יחס רציני בצמרת חיי הצי- בור. מה שלא מוטל בספק הוא שהפרסומת שעשה למקרה משונה זה סללה את דרכו אל אישים יהודיים חשובים. זאב ז'בוטינסקי, קי, למשל, קיבלו לראיון רק בזכות שמו- עה זו.

ז'בוטינסקי, שמעולם לא השתמש במ- לים חריפות בפולמוס אישי, הנחיל לזוהו

אינטרמצו: חושי כראש-משלה

מאז פילוג המפלגה לא סבלנו מכה כה רצינית כפרסומים אלה על אבא חושי — כך, או בדומה לכך, אמר אחד מאנשי מרכז מפא"י לחבריו, בעת הדיונים אודות התגובה על פרסום הסדרה הנוכחית. ואכן — הרברים עלולים להתפתח בכיוון זה, על אף רצונו של כותב טורים אלה.

כי המכה הקשה אשר סבלה, ועלולה עוד לסבול, מפא"י, אינה הכרחית. אדרבא, בידי מפא"י לר הפוך מכה זו למקור כוח, למערכה אשר תוצאותיה עלולות לי היות מהפכניות ממש.

כי לא היה זה הכ"ר שספא"י תתייצב לימין חושי, תוהה עצמה עם מקראתי הישראלי, עם חילי

סטארק של חיפה, עם איש חופי הכרך הקם נגד מפלגתו הוא.

כי, רבותי חברי מרכז מפא"י וחברי המפלגה בחיפה ובארץ כולה, ילד השעשועים הגדול בחיפכם יצא זה כבר מחיתוליו, וגשקו החד מופנה בראש וראשונה נגדכם.

אבא חושי, רבותי, באם לא תשמיטו אתם את הקרקע מתחת לרגליו, ישלח עליכם, ועל המדינה כולה, תוך שנים לא רבות. והשותקים היום, מאוחר מדי ישפכו דמעות.

וכדאי שתבינו אתם, וכדאי שיידע כל אזרח ואזרח במדינה, מה ומיהו חושי, ומהי כבר היום חושיסטאן.

מהסבקר עד לנהג

נקודה ראשונה: לחושיסטאן יש מבקרים משלה, אשר לא ינקפו אצבע נגד החושיים וחשש שאף יסייעו בידו לעת הצורך. האם מקרה הוא שדווקא בחיפה, במשרד ממשלתי, יכלו להתרחש מעילות משך שנים, להתפשט על המשרד כולו, ואיש לא היה לעצור ואיש ממשרד מבקר המדינה לא הרגיש בהן? או שמא יודע מישהו מה נעשה בסכומים האגדיים שנגנבו?

שתיים: לחושיסטאן בחיפה משטרה משלה, אשר לא תפעל נגד השליט של מחוז חיפה ואפשר שהיא אף תסייע לו בעת הצורך.

האמנם מוכנה המפלגה השלטת במדינה להניח למשטרת חיפה, כי היא תעמוד תחת סיקוח כפלי? האינכם חוששים לאשר יקרה יום אחד?

שלוש: לחושיסטאן פקידים מכס משלה והיא יכולה להעביר בנמל כל אשר תרצה. האם מקרה הוא, כי אבא חושי היה הראי שון שנועק לעזרת רב-מבריהים ברגר ואף ראה צורך להדגיש בפני קצין משטרה כי: "אלי תחשוב שאתה כל כך גדול פה."

הנכון שר האוצר להשלים עם מצב זה? האמנם יהיה המכס נתון בחלקו לשלטון דוכסים מקומיים, ישמש למימון ממלכתי תיהם?

ארבע: לחושיסטאן נמל משלה ואילו למדינת ישראל רק שלטון מפוקפק בנמליה.

חמש: לחושיסטאן מקיימת שלטון ללא מצרים באיגודים מקצועיים בני רכבות עובדים, בנקודות מפתח של הכלכלה. אם ירצה השליט, ענפים שלמים ישבתו מעבודה. ה"מוכנים להשלים עם כך ראשי הנבחרים של האיגוד המקצועי?

ארף ליי לה וליי לה

כוחו של חושי הוא כבר כיום בחינת אגודות אלף לילה, אך הוא יגבר פי כמה באם יניתו לאיש להמשיך בדרכו.

לחושיו אמצעים כספיים בלתי מוגבלים כמעט, ויום יבוא והאיש לא יהיה תלוי בתקציבים מן המרכז הארצי. שלטון כשלו, בעיר הנמל הראשית, יכול לספק את כל צרכיו בדרך אוטאקריית.

אלף ליי לה וליי לה לממלכת חושי, ובכסף ייקנה הכל.

יש לה לחושיסטאן בעלי אגרוף לאין ספור ומארגנים ככל צרכה וספורי-חצר ואנשי-תרבות ואת החסר תוכל לקנות ב"יום לא רחוק. מן הרוכל בשוק הדגים ועד לחבר העירייה והלאה, עד לארצות רחוקות

ונאמנותם לו, ולא למפלגה ולא להסתדרות ולא לאיזה גוף או מוסד בעל אופי ציבורי כלשהו. מעכו עד חדרה משתרעות שלוחות של-טונו, ואף הרחק הלאה.

חיפה: אנגסטריזם בבית העיריה

חיפה היא בשביל חושי בסים התקפה, ומל-מוצא 'שדה-המראה לכיבוש השלטון על הארץ כולה. מה תהיה דמותה של חושיסטאן הכל-ארצית? על כך - באמור זה, הפותח את סדרת הגילויים הבאה

לחושיסטאן משרד מיוחד, אשר הוא ש"הגן על ראש עיריית חדרה והוא שהגן על תת-שר הסעד וחוטם סמויים מן העין מוליכים משני אלה לחושיסטאן. ואחד ה"תורמים הגדולים לקרן ההגנה על ראש עיריית-חדרה הוא שליט גדול לעצמו, רודה בדגת-הים לחופינו בשעתו, ועתה — פחה ונציב על אלפי אלפים דוגמים קרקע.

וכל אלה אינם סרים עוד למשמעת מפא"י, אלא למראית עין בלבד. ובבוא היום, אף לא למראית עין.

האמנם מתכוונת המפלגה להניח להם לג' דול עד כי יהא מאוחר מדי?

התמנון, השולח זרועותיו לחבוק את המדינה כולה, עומד עתה בפני אחת מהקשות בשעותיו. התנסה מפא"י להשתחרר מלח"י צחו המחניקה או תצא להגן עליו, תקשור גורלה בגורלו?

ספא"י או אבא חושי

חומר ההאשמות נגד חושי ואנשיו רב הוא ורציני מכדי שיוכל אי מי לעבור עליו לסדר היום. שלוש פעמים עמד כבר חושי

בפני חיסול ציבורי ושלוש פעמים חור, על אף רצון מפלגתו.

לפני עשרות שנים החליטה חזקה פני מית של מפא"י, וועדת רמז-טבנקין, כי חושי אינו רשאי לשמש בתפקיד ציבורי.

ולפני שמונה שנים נשלח מחיפה שנית ולאחר מלחמת-השתרור עמד עליו להח"רץ לכאן או לכאן והוא שקבע, כי יהיה ראש-עיר, על אף ההלטת מפלגתו.

והוא הוכיח, כי יוכל למנוע בחירת ראש-עיר כרצון מפלגתו.

עתה הגיע החושיזם לנקודת גבול. חיפה צרה מלהכילו, עייפה מלהכילו. מצפוניו נבי עו, כי הסיר לא עצר כוח להכיל את התבי של החושיסטי והריח פושט על הארץ כו לה.

בידי מפא"י הברירה אם להחליק להגנה על אבא חושי, להציגו שוב ושוב כבא כוחה בחיפה, או לסלקו ממקומו, לתת את נחלתו לרעהו הטוב ממנו.

אם תאזור מפא"י אומץ לב די המלחמה הקשה נגד האיש שגדל בחיקה, תהיה היא דוגמה וסמל, תמשוך לבבות, תרכו סביב עצמה את מיטב הכוחות הרוצים בטהור המחנה. ואף אם תסכול נזקים בקרב, תנצח בלי ספק במלחמה.

אולם אם תיכנע מפא"י לקו המוכתב ב"עיר-הנמל, תופנה בהכרח לעומתה ההתנגדות הגוברת לשלטון האגרוף הגלוי וה"חשבון הנסתר ומימלא תיפגע היא עם כל פגיעה בחושיים.

חומר ההאשמות נגד חושי עוד רב הוא ואי אפשר יהיה למנוע את פרסומו, אלא אם יוחלט להפעיל אמצעים שזקם וודאי ותועלתם מפורקפת.

התמונה ברורה: קווי הדגש עוד יובאו לחזקה, בידי מרכז מפא"י הברירה, אם תהיה זו הקשה ב"מכות או מקור כוח מחודש.

באילו אמצעים נוקט החושיזם כדי לפרוש את קורי שלטונו הרחק מעבר לגבולותיו הגיאוגרפיים? באילו אמצעים נקט בעבר הקרוב והרחוק? פרטים נגזרים ומופוזים אודות פרשיות מקפואות-דם יפורסמו עם חידוש הגילויים על דמותו של המשמר שהקים סביבו פרוץ הישראלי.

כל אנשי חושי (א)

מיכאל אלוש: מועל בכספי עבודות-דחק

נעצר, והחקירה העלתה, כא"מור, גניבת סכומים המצ-טברים לאלף לילה.

אלוש גידון להדשיים מא"סר ולהחזרת הכסף הגנוב לקופת הלשכה בסירה. הוא ישב בכלא, ועם זאת מונה מייד פקח בעיריית-חיפה, מ"שמש שם שוט נגד המורדים, מארגנן של ההתפרעויות "ה"ספונטאניות".

האם ידע ראש-העיר, כי א"לוש הוא פושע משוחרר? אנו משוכנעים שלא, כי כ"צד היה חושי מוכן לקבל ל"עבודה במקום ציבורי, וב"תפקיד כזה, אדם שזהו עב-רו?

כובע-הפקחים של מדוי ה"עירוניים.

ומעשה שהיה כך היה.

מיכאל אלוש שימש מזכיר לשכת העבודה בסירה, אחת מעמדות-הכוח החשובות ב"יתור של החושיים. בתוקף תפקידו זה, היה אלוש אחראי לתשלום שכרם של פועלי-הדחק בסירה, עולים חרשים כולם, אשר אינם יודעים ל"עולם מה וכמה מגיע להם עבור עבודתם.

ומשכר-רעב זה, מפרו"טות-הדחק העלובות. גנב א"לוש משך חודשים ושנים, ב"התמדה ודבקות הראויות לה"עריצה, סכומי-כסף שהצטברו — במידה שנתגלה הדבר — לסך של אלף ל"י. בדרך

"אמור לי מי הם יודך,

ואומר לך מי אתה".

אמור לי מי הם נאמני-כנופיתך והכל יהיה ברור.

וראשון לנאמנים — פ"קח-העירייה, מיכאל אלוש, ראש-המתפרעים נגד המור"דים באותה "התפרצות ספונ"טאנית", אשר הדור הודיע אודותיה בטרם-יזמן, כי עוב"ד-העירייה הרחיקו בכוח את המורדים ממקום עבודתם בעירייה.

"אתם ביישתם את שם"סקידרה-עירייה", — צעק אז פקח אלוש — "אתם אמר"תם שכולנו גנבים!" איש לא אמר זאת ואף לא משהו הדומה לזאת, אר"לם נראה, כי על ראשו של

(כל חכירות שמורות)

מפא"י תנסה להאשים את שותפיה בקואליציה בהנהגת שימות חרשי במשרדיהם. בישיבת הממשלה השבוע פרצה שערוריה כשניסו חברי מפא"י לערער על שיטת המגבית של מפלגה מסוימת, להטיל דופי באופיו של אחד השרים. שערוריה שניה פרצה כשהודיע שר המשטרה הודעה משמיעה שבאה לטהר את מפא"י מכמה האשמות חמורות.

צפה להתקפה חמורה בממשלה בעקבות החרמה בלתי-חוקית של מיסמכים סודיים של מערכת העולם הזה בידי המיסמכים נוגעים לעיריית חיפה.

המאמצים הישראליים להכניס את נמל אילת לשרות פעיל יגיעו בקרוב לשיא חדש. בעקבות ביקור או נג, צפוי עתה הידוק ביחסים המסחריים עם בורמה, דבר המותנה במידה רבה בפתיחת דרך ימית יעילה בין שתי המדינות. לצורך זה תוקם חברת ספנות ישראלית-בורמזית שתרכוש אניות חדשות ותקיים שרות ימי חודשי, אם דרך ים סוף או סביב יבשת אפריקה.

התקדמותה הרבה של ישראל בשטח המחקר האטומי עלולה לגרום סנסציה עולמית בוועידה העולמית לבריאות אפ-שרויות ניצול האנרגיה האטומית לצרכי שלום, שתתכנס בעוד חודשיים בניבנה, בהשתתפות 60 מדינות. את ישראל תייצג משלחת חזקה ביותר בראשותו של מנהל משרד החוץ ולטר איתן. בין חברי המשלחת: יושב-ראש הוועדה לבעיות האנרגיה האטומית פרופסור דוד ברגמן וחוקר-אטום פרופסור ישראל דוסטרובסקי.

למרות העובדה שהאמריקאים אינם מביטים בעין יפה על האפשרות שמכנאים ויועצים סובייטיים ישרתו בישראל, עומד משרד החוץ הישראלי להענות בחיוב להצעת הרוסים - באמצעות האו"ם - להגיש עזרה טכנית לישראל. באופן רשמי נמצאת השאלה עדיין בשלב של דיון בממשלה.

המשא ומתן לפיצויים מאוסטרליה מתקרב לסיומו. האוסטרלים

רוצה להיות בעצמו נוכח בו. אולם ראש הממשלה היה עסוק ביום השני, כענין של נימוס, נדחה הדיון שוב, עד לזמן שיהיה נוח לו.

דבר אחד היה ברור - סיעת מפא"י כינסת היתה במצב קשה. דחיה אף של כמה שעות היתה בעיניה מתנה מן השמיים. היא היתה מוכנה, בהחלט, לדחות את הדיון לכנסת הבאה.

או"ם

שיא הפיזור

עד כה נמצא שיא פיזור הרעת בידוי ה' ג'נטלמן האנגלי האלמוני, ששכח פיל בקרון רכבת לונדוני. החודש נשבר השיא על ידי אירגון האומות המאוחדות, ששכח מיליון וחצי בני-אדם: בחלק המוקדש לישראל של חוברת-תעמולה מצוירת כתבו מומחי הגיאוגרפיה של או"ם: "בשנת 1948 נערך בפלשתינה, ארץ-הבייבל, מאבק למען ה' חירות'."

אחר המשיכו המומחים וסיפרו סיפור נאה על הילד הערבי באשה שיצא למדבר עם אחיותיו, כדי לחפש את המטבח האגדי של שלמה המלך, מצא במקומו מכוניות-משא עמוסות מזון, שנשלחו לישראל על-ידי או"ם. פרט לשלמה המלך (הלבוש כערבי) לא היה בסיפור כולו סימן וזכר ליהודים יושבי הארץ.

העם

עם לבדר ישכון

משך שבוע התנופפו הרגלים האדומים, בעלי ששה הכוכבים על הרקע הכחול, ברוח החמסין. על אף השרב, ועל אף מעשי הטרור שהעסיקו את העתונים וקוראיהם, היה זה שבוע של חג - חג אמיתי יותר מאשר אפשר היה לצפות לו.

משך שבוע שנים של בדידות מתעמקת והולכת שיננה ישראל לעצמה כי עם לבד דו ישכון, וכי זה מצב רגיל וטבעי. אולם אלפי נאומים של פוליטיקאים לא יכלו להטביע את העגושים העמוקים לידה, לאדם ששבור את המצור, לאדם ש' יעז להושיט את היד. אין מלא שכ אשר הגיע סוף-סוף איש כזה, נלקחה ידו ונלחצה בכוח רב כזה, עד שהתעייף הי בעל המאשר.

כאשר המרא המטוס לבגדד, נשאר גם האורח עייף במקצת, במצב הרוח האו-סיני למחרת ליל הנשף. אך לא ניתנה לו שהות רבה לכך. כי אם אמנם בורמה רחוקה, הרי רצועת-עזה קרובה מאד.

הכנסת

שק של חול

שק של חול הוא הגנה מצוינת מפני התקפה. אין הוא מציב לכדור התנגדות נוקשה, כלוח ברזל, שאפשר לפלחה. הוא נכנע, כביכול, להתקפה - אך תוך כדי כך הוא עוצרה ומכופפה לרצונו.

כשהגיעה סערת הרוחות בכנסת לשיאה אחרי התפוצצות הסצנה ב' דפוס ישראל, נערמו על שולחן הכ"ס חמש הצעות לסדר היום (ראה דו"ח מיוחד). מפא"י הבינה שלא תוכל לעמוד מול הלחץ - לפי תקנון הכנסת אי אפשר לדחות את החיכוך על הצעה כזאת. מיטב הכוחות - ביניהם שני כוכבי הכנסת, משה סנה ויוחנן באר - השחיתו את חר-בותיהם המילוליות.

כדי לקדם את מני הרעה, למנוע שהדיון ישא אוויר של גינוי ברור ו' מסורש של מפא"י, הוסיפה מפא"י ברנע האחרון הצעה משלה לסדר היום, ששית במספר.

העוקץ החבוי. אולם מפא"י לא רצתה בדיון. דעת-הקהל הגיעה לנקודת הריתחה. האשמות חמורות עמדו להישמע. למפא"י לא היתה חשובה.

כשהתמלא אולם הכנסת ביום ה' רביעי שעבר, לא ידע עדיין איש שעומדת להיוק סצנה טכסיסית. משה שרת קם בחליפתו האפורת, חי בק ביד ימינו את המיקרופון, מסר הודעה שלא הספיק להכניח מראש, אלא ניסחה תוך כדי דיבור.

זו הפעם הראשונה בתולדות הכ"ס סת הודיעה הממשלה שאינה מתנגדת לדיון מלא על הנושא שהובא כהצעה לסדר היום. חמשת דוברי המפלגות נשארו, ששוטו כמשמעו, עם סה פעור. עם הסכמת הממשלה ל' דיון, התבסלו מאליהן כל ההצעות לסדר יומה של הכנסת. הדיון נגמר לפי שעה.

העוקץ, שלא הכל הרגישו בו מיד: עתה יכלה הממשלה עצמה לקבוע מ' תי "ערך הדיון. רצונה היה: שהוא ידחה ככל ה' אפשר.

ענין של נימוס. כדי להקנות עוקץ זה, חילקה נשיאות הכנסת מיד את תכנית סדר-היום של השבוע הבא, בה הוטיעו, הפצצות בעתון ובדפוס" כסעיף ראשון, מיד אחרי השאלות, במקום סעיף על סרטי קולנוע חינוכיים.

מפא"י הרויחה חמשה ימים יקרים, בהם יכלה לפתח התקפה נגדית.

אולם גם מנהיגי האופוזיציה לא ישבו בחיבוק ידיים, הכינו נאומים חריפים. הכל היה מוכן לקרב מכריע בישיבה של היום השני. הכל - מלבד מפא"י.

ביום הראשון בערב צילצל הטלפון ב' בנין הכנסת. ראש-הממשלה הודיע שהוא חושב את הדיון לכל כך רציני עד שהוא

אורח או נו וידידים בשעת סיור. מחרת הנסוף, רצועת עזה נשארה קרובה מאוד

החליטו לחסל את העניין, יסלימו בפגישה הקרובה להצעת אחד הארגונים היהודיים המשתתפים במשא ומתן, הנוקבת סכום מסויים כפיצוי.

נצחון השמרנים באנגליה עלול לקרר שוב את היחסים המושרים בין בריטניה לישראל. בבירות ערב, מנששים הנציגים הבריטיים בכיוון הידוק היחסים עם הערבים, מקווים שהפגישה הקרובה בין נמאל עבד אל נאצר וג'ון באגוט גלאב באשא בעמאן תסלול את הדרך לצירוף מצרים לברית מערבית, או לכל הפחות לריכוך האיבה המצרית לברית תורכיה-עיראק.

פקידי ממשלה שקיזו לשינויים בדרגת משכורתם עוד לפני הבחירות עלולים להתאכזב. ועדת נורי, היושבת על מדוכת הבעיה מזה כמה חודשים, תפרסם את הודיע שלה רק באמצע אוגוסט. הנקודות העיקריות בדו"ח תהיינה: הגדלת הפער בין הדרגות הגבוהות והנמוכות בממשלה, יצירת שני ריכוזי דרגות, כפי שנהוג היה בממשלת המנדט. לעומת זאת צפה לקיצוצים ניכרים בתוספות למיניהן.

יתכן כי יוסרט בקרוב סרט על חייה של חנה מנש, עם אינגריד ברגמן בתפקיד הצנחנית הישראלית. מחבר הסרטי: סופר אמריקאי שביקר בארץ בזמן משפט קסטנר, התרשם מעדותה של קטרינה ננש, אם הצנחנית.

יחסי חוץ

לישראל לא ולא

69 טנקים כבדים מסוג שרמן נחו השבוע ללא צריחים ותותחים בשטח הגרוטאות במחנה מורפי שבמנילה, מקום בו נמצאים משרדי המטכ"ל של הצבא הפיליפיני. הסק רגים המועטים שהציעו בהם מבעד לגד-רות, יכלו להבחין בצמתים הסוב-טרופים העולים ומכסים את השריונים המחלודים. רק אנשים מעטים בישראל ידעו כי גלמי פלדה אלה הם עדות מחלידה למאמץ חשאי נוסף של המדינה המבודדת לרכוש לעצמה, מכל מקור אפשרי, ציוד צבאי כבד, מאמץ שלא עלה יפה לפי שעה, גרם למשרדי החוץ של הפיליפינים וארה"ב, כאבי ראש.

הגורם העיקרי לכאבי-הראש היה גבר ישראלי לא צעיר, נמרץ-מראה בשם נחום שמיר, שבעזרת מתווך פיליפיני, כמעט ו' העביר את הטנקים המשומשים לישראל.

טרקטורים? - בתנאי. דמינוור (המשך בעמוד 8)

טרור נגד העולם

4. שרשרת המרור

באחד הערכים בדצמבר 1952 גילה הצייר דוש (קריאל גרדוש), אז עורך-התבנית העולם הזה, תבילה מעלה עשן בפינת ההלון מעל לשולחן-עבודתו. דוש קפץ אל ה' הלון וביקש לדחוף את התבילה התוצה, אך בו ברנע התפוצצה התבילה בפניו. עיקר ההדף התפור באוויר התופשי אולם מעוצמת ההדף בתוך החרר נפצע דוש ב' ראשו. משקפיו, שלא נשברו, הגנו על עיניו.

עד היום לא הובא שום אדם לדין ב' עתן מעשה-טרור זה. בשיחה עם עורך העולם הזה הביע המפקח הכללי של מ' שרת ישראל את אמונתו כי הפצצה הייתה על-ידי המחתרת של חרות-יבנה, אולם מקרה זה לא נכלל בחומר האישום של משפט המחתרת בצריסין.

שבוע אחרי הפצצה נשדד גיט של ה' מערכת בשעות הערב המוקדמות, ועד ה' יום לא גילתה המשטרה את עקבותיו.

בדיוק כעבור שנה, בדצמבר 1953, נערכה התקפה מתוכננת על עורך העולם הזה. המקרה אירע במוצאי שבת, סמוך לתוצה, כשיצא אורי אבנרי מפתח המערכת, בלחי ראש-המערכת, שלום כהן. השניים נכנסו איש איש לתוך הגיט שלו, כשניגש אדם כבן 20 אל הגיט של העורך והנחית עליו מכה. שלום כהן קפץ מן הגיט שלו כדי לחוש לעזרת חברו, כשהושכב על-ידי מהלומת-אלה אדירה שגרמה לו לזעזוע מוח קשה והוציאה אותו מפעולה לחודשיים.

הדו"ח התמציתי המתפרסם להגן הוכן על-ידי צוות העולם הזה על מנת שיוכל לשמש כחומר רקע לחברי הכנסת ועורכי-העתונים ערב הויכוח בכנסת. העורך קיבל על עצמו את מלא האחריות למדימונות ש' הדברים המתפרסמים פה.

האשמים בהם זהו בשם המלא, תוך ציון כל הפרטים. המאמרים היו חתומים.

בעזרת רשת-הריגול הבלתי-רשמית, הודיע העתון דבר כמה שעות מראש על הופעת המאמר, והתקיף אותו במלים חריפות ב' יותר. מיד עם הופעת העתון בקיוסקים ה' חיפאים, יצאו פקידים בכירים של עיריית חיפה למנוע את הפצתו, בשלחם פקחים ב' מדים לאיים על בעלי-הקיוסקים. מרבית ה' קיוסקים הפסיקו למכור את העתון או מכרו אותו מתחת לדוכן.

העולם הזה פנה מיד לשר-המשטרה ול' מפקח הכללי של המשטרה ודרש במיב' רקים בהולים את התערבותם. הוא לא זכה לשום תשובה. באותה שעה פנה למפקדי משטרת חיפה ודרש את התערבותם למניעת הטרור, אולם נענה כי "לא הוגשה שום תלונה רשמית".

אחד ממארגני החרם היה משה יצחק, יושב-ראש ארגון הרוכלים בחיפה, שהודיע רשמית שהוא ואנשיו "קשורים לחיים ול' מות עם ראש העיר" מאחר שראש העיר נגד הוצאת נגה.

אותה שעה הקיפו ארבעה איש את הגיט הסגור של העורך והשתדלו להוציאו החוצה. הדבר לא עלה בידיהם, ובמקום זה ניגשו באופן שיטתי לשבור את רגליו וידייו ב' מהלומות של אלות כבדות. הם הצליחו לשבור ארבע אצבעות בשתי הידיים ול' חבל בשאר חלקי גופו, כשהוברחו על-ידי קבוצת צנחנים שעברה במקרה במקום. המיבצע כולו עורר רושם כאילו בוצע על-ידי יחידה ממושמעת ומאומנת. בסקודת מסקו מוכר, דבר שבלט "עיקר בצורת ה' נסיגה בגיט ללא מספר.

עד היום לא נתגלו שום עקבות של ה' מבצעים.

2. ניצני המרור בחיפה

שבוע אחרי הבחירות להסתדרות יצא העולם הזה בהאשמה כי שיטות של גאנסי-טריום קנו להן אחוזה בעיריית חיפה. מאמר ראשון זה של סידרת הגילויים, ככל הבאים אחריו, לא הכיל שום השמצה אישית, אלא גילה שורה ארוכה של מעשים פליליים אשר

3. הכנת האוירה

גילויי העולם הזה זעזעו את העיר חיפה עד יסודותיה. בישיבה נרגשת של מועצת העירייה עלה בידי ראש-העיר להתי-גבר על הסערה רק הודות להבטחה ש' יעביר את ההאשמות לחקירת מבקר המז' נה. אולם כשפירסם ראש-העיר את החלטות העירייה במודעות-רחוב, השמיט קטע זה מתוכו, ועתה רק מבקר-המדינה יכול ל' הבהיר אם אומנם הובאו לו ההאשמות ל' חקירה.

אף שלראש-העיר ולעשרות אנשים אחרים יוחסו האשמות ברורות ומפורטות, לא פנה איש מהם (מלבד סגן מהנדס העיר יוסף כהן) אל בית המשפט בבקשת סעד חוקי. במקום זה פירסם עורך-הדין יעקב סלומון, הקשור עם קבוצת אבא חושי והמייצג את כהן, מאמר ארוך בדבר, בו הסביר בצורה הגובלת עם בזיון בית-המשפט כי אין ערך למשפטים נגד הוצאת נגה.

אותה שעה נערך בחיפה מסע-השמצה חסרת-תקדים נגד העולם הזה. כל הקבוצות הנתונות למרותו של ראש-העיר גויסו ל' מפעל זה, והוחתמו על מודעות-ענק בעלות נוסח כמעט אחיד בדבר שהסיתו בגלוי נגד העתון שגילה את השחיתות. קיימו "אסיפות ספונטאניות" בהן הושמץ העתון, ראש-העיר עצמו קרא לעורכיו "חלאת המין ה' אנושי". אלמונים פירסמו ברבבות טפסים חו-ברת בלתי-חוקית (כלי ציון המו"ל, המחבר והדפוס) שכללה, בין השאר, שיר (בלתי-חתום) של המשורר יעקב אורלנד, שזכה לדירת-חינם מידי ראש-העיר. שיר זה כלל את הפסוק הבא, שהוא אופייני לכל נוסח ה' הסתה: "אם עתונאי נבוה / מן העולם הזה / הופך עצמו לשרץ / נגוע / פאתו-לוגי..."

היה ברור לתלוטין כי הסתה פרוצה זו, חסרת-התקדים בארץ, מובילה לקראת תגובה מעשית מסויימת. אחרי שהנאשמים דחו את הדרך החוקית, שהיא הגשת משפט, נוצר גם במחנם לחץ פסיכולוגי שביקש לו פורקן.

4. האוהרה

ביום ה-20 במאי קיבלה מערכת העולם הזה אוהרה דחופה מאת מודיע מוסמך כי מתוכנן מעשה-אלימות נגד העתון. עוד באותו יום ששי, אחרי הצהריים, פנה עורך העתון בבקשה דחופה למפקד משטרת תל-אביב, ודרש הגנה משטרתית לשלוש נקו-דוח-מוקד, היינו (א) משרדי המערכת, (ב) גופו של העורך ו(ג) גופו של כותב המא-מרים הנדונים, ברוך נאדל.

עוד באותו יום הציב מפקד המשטרה משמר של שני שוטרים ליד המערכת. מש' מר זה נשאר במקומו משך חמשה ימים, אך הוסר ביום הרביעי בשבוע, בלי מתן כל הודעה מראש או בדיעבד למערכת. יום לפני הסרת המשמר נתן עורך ה' עתון למשטרה עדות רשמית ביחס ל' אוהרה.

בעדות זו, ובעדות נוספת בתאריך מ' אחר יותר, סירב העורך לגלות את זהות המודיע, אך מסר שהמדובר ב' "אישיות מרכזית הקרובה לצמרת מפא"י". כשנדרש על-ידי המשטרה למסור פרטים נוספים, סירב העורך לעשות זאת, הבהיר תמכו על המוסר העתונאי ועל העובדה שסוכני מנגנון-הטרור, המצויים מן ה'

דצמבר 1952 — קריאל (דוש) גרדוש, עורך-התבנית של העולם הזה, באותם הימים, שוכב בבית-החולים אחרי שנפצע בראשו מרטיט פצצה שהתפוצצה בחלון מעל לשולחן-עבודתו. ציין ניצלו לאחר שהצליח לדחוף את הפצצה החוצה, כך שעיקר ההדף התפור באויר הפתוח.

דצמבר 1953 — אורי אבנרי, אצבעות שתי ידיו שבורות ופצעי חבלה ממכות האלות בפניו ובגופו, מבקר את שלום כהן, סטבל מזעזוע-מוח קשה, בבית החולים. כהן, שהושכב על-ידי מהלומה אדירה מאחור, בחושו לעזרת חברו המתקף, יצא מכלל פעולה למשך חודשיים.

מאי 1955 — החור שנחפר בקיר דפוס יש' ראל על-ידי חומר נפץ, שניטה בשברי טיח את המכונה המדפיסה את העולם הזה (מימין).

הזדה

סתם גם במשטרה, ישתמשו בידעיה זו כדי לחסל את מעמדה של אישיות זו, שמטרה בעבר אינפורמציה חשובה ל' העולם הזה.

5. הפצצה תראשונה

ביום השבת, שלושה ימים אחרי הסרת המשמר, עבדו חברי המערכת כרגיל. בי צאתם מן העבודה שם עורך-המשנה אורי סלע את לבו לחבלה חומה קטנה שהייתה מונחת ליד משקוף הדלת של המשרד, כשמרבד הדלת חופף עליה. חפץ זה לא מנע מן השומרים לבצע את משימתם במערכת, ובמסדרון שדרת אפולונית.

אורי סלע, יליד משק דגניה שלא זכה להכשרה צבאית בגלל נכותו, התכופף באופן אינסטינקטיבי והרים את החפץ. כשנתבר לו שאלה לבנים של חומר-נפץ, הניחם על השולחן לידו והזעיק את ה' המשטרה.

חבלן המשטרה שהגיע כעבור רבע שעה למקום בדק את הפצצה ומצא שהיא מורכבת מארבע לבנים של ט. ג. ט. תוצרת צה"ל. כל לבנה הייתה מצוידת בספק של חומר-נפץ מאיץ, ובראשונה היה נפץ מ' חובר לתפיל ומנגנון-הפעלה («עפרון») כימי, אותו גילה החבלן תחת המרבד. החבלן מצא שמנגנון-הפעלה הוספלה, ה' פחיל גשרף, ולהבתו נבעה הן בנפץ והן בחומר-הנפץ-המאיץ. סימני פיה חזקים ניכרו על הרצפה, הקיר והדלת.

לדעת החבלן המשטרה, היה זה רק נס שהפצצה לא התפוצצה. מאחר שהונחה במרחף, ליד אחד מעמודי-התחף של ה' בית כולו, יכלה למוטט אגף שלם, על 13 בדרותיו ועשרות הגברים, הנשים וה' ילדים שבו.

המשטרה טרם הודיע את תוצאת ה' חקירה במעבדתה, ולפיכך אין עדיין לדעת בבירור מדוע לא התפוצץ המיטען. אולם לפי דעתם של מיטב החבלנים, ממשוחררי המל"מ, אשר עורכי דו"ח זה התעיצו עצמם, ברור לפי צורת הפצצה וסימני ה' להבה של הפחיל שאסילו אם הנפץ היה לקוי למניחי הפצצה לא יכוד היה להיות שום בטחון שהפצצה לא תתפוצץ. מצד שני, אין ב' צוון שאמנם ידעו הפושעים כי הקיר ליד הדלת הוא עמוד התחף של הבית, ושכן עלול היה המיטען לגרום לא רק להרס מוחלט של משרדי המערכת, אלא גם לאסון מחריד לדיירי הקומות העליונות.

6. חקירה והנכה

שעות מעטות אחרי גילוי הפצצה הודיעה סוכנות עיתיים, מפי 'חוגי משטרה גבוהים', כי קיימת סברה שהיתה זאת פצצה המפחדת. לאור העובדות שהינה ברור שהיה זה שקר מוחלט. וכל קציני המשטרה שניהלו את החקירה הכחישו במפגיע שהם אמרו את הדברים האלה. מקור הידיעה לוטה, איווא, במסתורין.

למחרת היום הודיעו כל עתוני הארץ כי פרוטרוט על המעשה הנפסע. אולם שני עתונים לא הוכירו את הפצצה אפילו בשני משפטים, אף שקיבלו מידי סוכנות עיתיים ביולטין ארוך. שני עתונים אלה היו דבר וג'ורטלס פוסט. שני עתוני הבוקר הגדול נימ למרות מפא"י. עובדה זו מעוררת את המחשבה כי לעורכי אותם עתונים היה כנראה עניין לטשטש את המעשה. ראוי לציון כי ג'ורטלס פוסט פרסם בשעתו שורת מאמרים נגד סגירת לה פרנזה.

בינתיים חזרה המשטרה והציבה משמר של שוטר אחד ליד המערכת. ב'29 במאי פנה עורך העולם הזה בפעם נוספת אל מספק משטרת תל-אביב, הביע ספק לגבי יעילות השמירה, כאמרו ש'אם ינסו מתכי גני מעשה-הזוועה לחזור על מעשה, והפעם ביתר יעילות, תימצא משטרת ישראל ב' מצב קשה ביותר'. מכתב זה לא עורר תגובה.

למחרת היום, כשנמסר העתון לדפוס, פנה עורך-המשנה דוב איתן לפיקוד משטרת

זיפמן (צ-ז)

פנה (פנה-פ)

באדר (חרות)

בן-אהרן (אחה-ע)

יערי (מפ-ם)

רוזנברג (ידועות אחרונות)

שוקן (הארץ)

בנין (חרות)

אנשי המצפון שהרימו קולם נגד הטרור

שם ההסתה הפרועה המתנהלת נגד העולם הזה.

לפיכך אין ברירה אלא לחפש את מבצעי הפשעים לפי ההגיון הפוליטי המונח ביסוד הפשעים, ולשאל מה השיגו או ביקשו ל' השיג בדרך זו. לדעת המערכת ביקשו מעשי' הזוועה להשיג את התוצאות הבאות:

(א) להטיל אימה ופחד על האנשים ה' פרטיים והגורמים הציבוריים שמטרו או מסוגלים למסור למערכת העולם הזה אינ' סורמציה על מצב השחיתות בחיפה.

(ב) למנוע, על-ידי הפצת אוירה של טרור, את המשך החקירה בחיפה לפני ש' תגיע לנקודות-התורפה העיקריות של משטר חושי בחיפה, וביחוד לפרשות סתומות מ' סויימות הנוגעות למלחמת-העצמאות.

(ג) לחבל בהופעת העתון על-ידי חבלה פיזית, התשת עצביהם של העורכים והג' בלת חופש-התנועתם עקב הצורך לנוע תחת משמר מתאים.

(ד) לחבל בהדפסת העתון כדי להגיע את בעלי-הדפוס להפסיק את הדפסת הע' תון, ולמנוע על-ידי איום פיסי את הדפסת העתון בכל מקום אחר.

(ה) להסב את מרכז הכובד של המערכת ה' הציבורית מעצם ההאשמות נגד המצב ב' עירית חיפה לויכוח אודות מעשי-האלימות.

עצם העובדה כי בוצעו מעשים כאלה, שיכלו בנקל לגרום לאבידות בנפש ולעורר תגובה פוליטית חזקה מעידה מה רב פחדם של היוזמים מפני המשך גילוייו של העולם הזה.

10. חיסול הנוע

גם בניסיונות הטובות ביותר אין משטרת ישראל מצוידת במכשירים המתאימים כדי לחקור פשעים פוליטיים. מכשירים אלה נמ' צאים בידי שרות הבטחון של המדינה. תמוה ששרות זה, הנחשב ליעיל ביותר למעשה הפנימי, לא שמע על תיכנון הפשע לפחות בשעה שהגיעה האזהרה ליד העולם הזה. השחנה שצוטטה לעיל, בין המסקנה ה' כללי ועורך העולם הזה, מוכיחה כי קיים משפט קדום חזק מאד נגד העתון בהנהגת המשטרה. לכך יש להוסיף כי הכתבות על השחיתות בחיפה כללו גם פרטים תמורים על קציני-משטרה בחיפה, שמונו למעשה לתפקיד זה על-ידי ראש-העיר. בתנאים אלה מובן מאילו כי חקירת המשטרה כופפה למיגבלות חמורות מאד.

לאור הנ"ל רואה מערכת העולם הזה צורך חיוני כי הפיקוח על החקירה כולה יועבר ליד ועדה פרלמנטרית כל מפלגתית. רק ועדה כזאת, יחד עם עירונות דעת-הקהל ועדמות ההגונה והאמיצה של מרבית תור-י הארץ, יכולים לשמש הגנה על בטחוננו של צוות עתון זה, ולחסל את הגנע המאיים על חופש העתונות בארץ.

המשטרה שאינה מנהלת שום חקירה רצינית בכיוון הפוליטי המתקבל ביותר על הדעת, והתרכזה במקום זה בגביית עריות-שיגרה מפי חברי המערכת. המפקח הכללי של ה' משטרה הכחיש את טענות העורך, מבלי להיכנס לפרטים.

מערכת העולם הזה הקימה ארגון-שמירה סרטי להגנה על מרכזי המערכת, וגייסה לצורך זה מתנדבים מבין שורות קוראיה.

כשעמדו להגיע לדין ההצעות להע' מיד את ענין הפיצוץ לסדר היום בכנסת, הגיעה סערת-הרוחות בציבור לנקודת-הר' תיחה. ראש-הממשלה מנע חיכוך לאלתר על-ידי הסכמתו לקיים חיכוך מלא בשבוע הבא.

את הפסקת-הנופש הזאת ניצלו בטאונים מסויימים להסתערות-השמצה בלתי-רגילה בשפלותה. מיד אחרי גאום ראש-הממשלה הופיע מאמר כמעט זהה בהודו (מאמר מ' ערכת) ובמסג' (מאמר של עזריאל קר' ליבך) ובו רמזים שקומים כאילו כל מעשי' האלימות, להוציא החרמת העתונים בחיפה על-ידי פקחי העירייה, בוצעו על-ידי מערכת העולם הזה עצמה. לפי טענה שפלה זו היכו עורכי העולם הזה את עצמם עד כדי עלמוץ ופצעו את חברם דוש בתקריות ה' נזכרות לעיל. רמזים נאלחים אלה לא בוטאו בשום מקום בצורה מוחשית, כך שלא היתה שום אפשרות לתבוע את הכותבים השפלים לדין. בניגוד לראש עירית חיפה, סבורה מערכת העולם הזה כי מנגנון המשפט עודו יעיל כדי למחוץ משמיצים.

דבר לעומת זאת תבע בגלוי במאמר ש' הופיע ביום ה'2 ביוני, כתגובה על מאמר ראשי בהארץ, שהמשטרה לא תגיב כ' שמירה על העולם הזה ותחלל מלהגן על חיי עורכיו. מאמר זה קרא כמעט בגלוי להמשך מעשי-האלימות, והגיע לשיאו במלים הברורות: 'רק אם תנוקה העיתונות שלנו מן העשבים השוסים שעלו בשדה... לא יהיה צורך להעמיד שוטרים בפתחי מע' רכות'.

למחרת נאמו של ראש-הממשלה שינתה המשטרה את מערכתה והציבה משמר כבד מאד להגנת המערכת, הדפוס, הצינורגוריה ומנגנון-ההפצה, וכן להגנת ראשי המערכת ומקומות מגוריהם. ראשי המערכת צוינו באקדחים. כן קבעה המשטרה פרס של 5 אלפים ל'י לגילוי הפושעים, והעולם הזה הוסיף על כך פרס נוסף של 1000 ל'י ל' גילוי הפושעים או שולחיהם.

9. אכנייסוד לחירה

עד לגילוי הוכחות ממשיה, אין להסיק מסקנות סופיות לגבי זהותם של עושי ה' פשע. אולם מערכת העולם הזה בהסתמכה על הודעת המודיע הנזכר לעיל, אינה סבורה כי הפשע בוצע על-ידי יסודות בלתי-אחראיים ובלתי-מאורגנים, שפעלו תחת רי'

תל-אביב, ודרש, לפי בקשת מנהל הדפוס. להציב משמר גב שם. המשטרה הציבה ליד הדפוס שוטר אחד, שעמד בפתח אך לא היה מסוגל להגיע אל מאחורי הבנין, בגלל חומת האיזטריון המחלקת את כל השטח לשניים.

7. הפצצה השניה

למחרת בבוקר השכם, בזמן שבין סיום משמרת הלילה לבין התחלת משמרת היום, הונחה פצצה שניה, בעלת עוצמה בלתי ידועה, ליד הקיר האחורי של הדפוס, מרחק פחות ממטר ממכוונת ההדפסה בהן מודפס העתון. פועל-נקיון נפצע וספג הלם, המכר' גות כוסו בשברי טיח וזכוכית וחור של 70X70 סנטימטר נחפר בקיר עצמו. עיקר ההדף של המצצה התפור באוויר הפתוח בחוף, וגרם לניסוף כל השמשות בסביבה. הדי ההתפוצצות הגיעו עד רמת-גן.

מבצעי פשע זה הסתייעו כנראה בתצ' פית מקיפה, ותיכנונו היטב את הפרטים. כך, למשל, הביאו ספסל כדי להעלות את המיטען לגובה ריצפת הדפוס. לא רחוק מן המקום נמצאה כתובת 'אבא חושי' מצו' ירת על הארץ בסיד שנמצא במקום, דבר המעיד על חוסר חפזון. בטחון עצמי ומרור זה מעורר למחשבה, ואין לדעת אם הוא — או נימוק שנעמוד עליו להלן — גרם לציור הכתובת.

כלב המשטרה לא מצא שום עקבות, כי אילו התנדפו מבצעי הזוועה — יהיו אשר יהיו — באוויר ממש. לא היתה כל אפשרות למישהו להתרחק מן המקום מבלי לעבור את האיזטריון. אימציותן של ע'בות ב' נגיבות אלה מתמיה.

8. הגבת הציבור

המקרה השני עורר גם את החוגים האדי' שים ביותר להבנת חומרת הפשעים. כמעט כל העתונים היומיים, מלבד דבר, קיטרנו על המעשה כמלים חריפות ביותר. חמש הצעות לסדר-היום הגשו לכנסת על-ידי סיעות חרות, הצינונים-הכלליים אחדות העבודה, מפ"ם ומק"י. במאוחר הוסיפה מפא"י את ההצעה הששית משלה.

בתל-אביב הוזמן עורך העולם הזה את העתונאים למסיבת-הסברה. לפני קיום ה' מסיבה, פנה בטלפון למפקח הכללי של ה' משטרה, הודיע לו שהוא עומד למתוח ב' קורת על ניהול חקירת המשטרה, וביקש פגישה דחופה להחלפת דברים. המפקח ה' כללי הודיע, ללא כל הצדקה נראית-לעין, שלא ייפגש 'תחת איומים', והפנה את ה' עורך לראש המדור הפלילי אחרי הפצצה נוספת, גינה המפקח במלים חריפות ב'י תר את תוכן העולם הזה, בגלותו עמדה אישית עויינת ביותר לעתון, דבר שזכותו לעשותו כאורח אך לא כאדם המנהל את החקירה.

במסיבה האשים עורך העולם הזה את

הקץ לבדידות

קרב את יום נשואיך והכר את בן-בת זוגך עלידי קורס סונדנציה פרוספקט מלא ישלח לך תמורת 150 פרוטה. פנה עוד היום אל: ז'אורית ת. ד. 4508 - תל-אביב.

בית ספר תיכוני בביתך!

התכונן לבחינות הבגרות בביתך ובזמנך הפנוי, בהדרכת חלוצי שיטת ההוראה בכתב בישראל. הודות ל-25 שנות נסיון בהוראה, יש לאל ידנו להכשיר כראוי ולהבטיח את הצלחתך המלאה בבחינות הנערכות מטעם מחלקת החינוך.

הנחות גדולות לנרשמים גם במשך חודש אפריל

סנה מיד לקבלת המדריך המקצועי המכין לקראת

בחינות סוקדמות בחינות בגרות

אשר יסופק לך חינם וללא כל התחייבות אל:

המכון העברי להוראה והשכלה בירושלים

רחוב כ"ה יהודה 2, ת. ד. 1259 מיסודו ובסקותו של

המכון הבריטי

משרדי בא"ח

תל-אביב: שד' רוטשילד 15 חיפה: רח' הבנקים 5 נתניה: רח' הרצל 19 נצרת: רח' כאנוק 28.

גא לשלוח לי חינם את המדריך לקורס

שמי

כתבתי

במדינה

ריימונד ספרונצה, אך השגריר האמריקאי, היוודע היטב את חשבונות המדיניות של מולדתו במרחב, לא מיהר לתת תשובה חיובית.

פרשת קסטנר

עשן בלי אש?

האם ד"ר ישראל קסטנר עדיין נמצא ברשימת המועמדים של מפא"י? שאלו את עצמם לא מעטים עם התקרב מתן פסק-הדין במשפט גרינוואלד-קסטנר. השבוע, לאחר שמעריב הודיע כי שמו של מעורר-משפט קסטנר נמחק על ידי ועדת-המינויים של מפא"י מהרשימה, על אף המלצת חוג עליו-הונגריה במפלגה, מיהר דובר החוג להכחיש: "קסטנר הומלץ לרשימת המועמדים, שמו נמחק לאחר שהמומלץ חיתר מסיבות מחלה."

הסכירה מזכירות חוג עליו-הונגריה לכתב העולם הזה: האסיפה הכללית המליצה פה אחד על קסטנר. קסטנר חיתר, אולי שמו הועבר להנהלת המפלגה בציון עובדת החיתור.

שאלה: מדוע ויתר קסטנר? תשובה: תשאל את קסטנר.

חופשה לא בחוץ-לארץ. השאלות

הוא לא היה אתו

על הבמה ישבה ועדת הפיקוח. חיילי זחיילת משו מספרים מתוך תוף גדול. היתה זו ההגרלה של הועד למען החייל לכבוד יום העצמאות. הפרטים המוגדרים: שתי מכוניות, חצי תריסר פרסים יקרים אחרים. הקהל שמילא את תיבת נוח-היה מתוח, ציפה להשמעת המספר המאושר. לא כן ירד זה. הוא בא עם אביו שהכפיה לו מכונית חדשה. אולם לא היתה לו סבלנות. הוא נדרם. כשהתעורר, חזר הביתה ברגל.

ושאלו במשרדי העתון ההונגרי אויגלט (המזרח החדש) בו משמש קסטנר כאחד מעורכיו.

שאלה: מה הסיבה לויתורך על המועדות לכנסת השלישית?

תשובה: מטעמי בריאות. יש לי צרות רציניות עם הכליות.

שאלה: יש סבורים כי ויתורך קשור במשפט.

תשובה: לא נכון. אין שום קשר בין ויתורי לבין המשפט. אני תוור ואומר: ויתרתי מטעמי בריאות.

קסטנר המשיך וסיפר כי הוא מחכה רק לפסק-הדין כדי שיוכל לצאת לחופשה לנוח, לא לא לחוץ לארץ.

בחיוך דיפלומטי עדין סרב קסטנר לה:

הוא עובד גם בקול ישראל כפרשן חדשות בחוגגריה ורומניה.

מסעות חאכ גדולה השם

רחובות חיפה לבנו בסוף השבוע שעבר במדיהם החגיגיים של קציני ומלחי פריגטת חיל-הים משגב (1500 טונות). לאחר הפגישה הנרגשת של בני המשפחות עם בעליהם, בני-הים ואחיהם שנעדרו מנמל האם שלושה חודשים ו-13 יום, ערך חיל הים טכס קבלת טנים לאנשי האניה שחזרה ממסעה בן 18 אלף המיליון לאורך חופיה של אפריקה.

שעות מספר לפני המצעד רבו עוד הכתרים עם עורכיהם בתל-אביב על מקום גדול ככל האפשר לכתבותיהם. אולם כשהגיעו ה כתבים בצוהרי אותו יום לנמל, קיבלה אר חם, במקום קצין לשכת הקשר של לשכת העתונות שליו צה"ל, חילת חגיגות, מסרה להם תכנית מודפסת של הטכס, הודיעה כי הבוס יגיע מיד.

הבוס לא הגיע. העתונאים שניסו לתפוס את המקומות שהובטחו להם גורשו בידי שוטרים צבאיים. כשהגיע הבוס, התברר כי כבר מאוחר מדי. המקומות המתאימים היו תפוסים, העתונאים לא יכלו לעקוב אחר הטכס.

הטכס המשיך להתנהל בלי העתונאים: המצעד צעד, הנואמים הבריקו בנאומי ה ברכה. הם פסוט לא ידעו כי העתונאים הלכו הביתה, לא יכלו לשמעם.

גם הבנות... מאוחר יותר, כשהטכס הרשמיים נסתיימו, קיבלו אורחי חיפה המפסר טים את השבים, שמעו על מסעה הממושך של משגב התברר כי הסיוור לא היה מסע תענוג. גנצי הצחת שלא היו רגילים לחום הטרופי, היוצו כהוגן, קללו לא אחת את משטר האמונים המסרף. העיר סמל דולור: "הכניף התחיל כשהגענו לערים היהודיות של דרום-אפריקה. הפכנו לסחורה עוברת ל-סוחר. כל משפחה המכבדת את עצמה הר גישה צורך חברתי לארח לפחות מלת ישראלי אחד והתאפ היה גדול." הוסיף בחיוך פלח אחר: "גם הבנות היהודיות לא ביישו את הפרימה. אמרו להן לארח אותנו והן בצעו זאת - ועוד איך!"

סיפר סרן-מילואים, איש-הטכס מיכאל סר מון: "משגב מילאה בנסיעתה שליחות לאר מית ממורגה ראשונה. היא עוררה בנמלים בהם ביקרה התלהבות עצומה לישראל כמוה לא זכרו הנציגים הישראלים במקום מאו מלחמת השחרור."

הסכימו לדבריו אנשי הצחת: "כן. המסע היה כדאי למדינה. אחרי מסע כזה יהיו כל הקופות מלאות."

בחירות

היו הקיפוח

בעוד שהבחירות המתקרבות הביאו את המפלגות להוציא מצוינים צבשים סיסמאות שכוחות רבות, נשאה במחבואה סיסמה הסימנת בחובה חומר נסץ על סיסמת ההפליה העדתית. הסיסמה, שהכניסה לכ נסת הראשונה חמישה נציגים שנבחרו רק בזכות השתייכותם העדתית, היתה הפעם עלולה לשמש חרב פיפיות לרוב המפלגות, שלא מילאו את הבטחותיהן הקודמות.

אולם אם הבעיה העדתית הושתקה באופן רשמי, הוסיפו הדי הקיפוח הבילתי רשמי להציק לפעילים המפלגתיים בני אותם העדות. בימים אלה, כשהרחיבה סביב הרכבת הרשי מות הגיעה לשיאה הוציא שלמה כהן-צידון, לליד מצרים וחבר מפא"י חברת בחירות לבני העדות השונות בכנסת ובמוסדות.

כותב שלמה כהן-צידון: "בעוד שמספרם של בעלי זכות הבחירה בני עדות המזרח מגיע לכמחצית מספר הבוחרים, (47%) ישבו בכנסת הראשונה 11 נציגים ספרדים ותימנים ובכנסת השנייה ירד מספרם לשבעה. מוסיף כהן צידון באירוניה מרה: 150 אלף האזרחים הערבים זכו לשמונה מקומות ורק שבעה נציגים יצגו, למעשה, את האינטרס" (המשך בעמוד 12)

• האוכלוסיה היהודית של דרום-אפריקה מרוכזת בעיקר ביוהנסבורג וקיפטאון.
* לאחר שהוקמו רשימות עדתיות נפרדות.
— 4 נציגים ספרדיים ונציג תימני.

העוולה: רכוש פרטי

רוצה העירה. אליהו אסור (17) התאהב בעיר, הוא אינו רוצה בכיבוש השממה.

ההכשרה שלו. לעומתם טענה מפא"י כי גם לה יש בתי כנסת משלה וכי גם בחור בית יבונים מקוה.

בגל הראשון של העלייה, בחודשי ינואר-פברואר, באו שני הצדדים על סיפוקם. ה' עולים נשלחו לשני המחנות. אולם כעבור זמן מה החלה בחרובות הסתה נגד המדריכים והמדריכות, אנשי מפא"י. המסיתים טעו כי מטבח המחנה סיפק לעולים אוכל בלתי כשר, וכי הרשמת לדי העולים לבתי-ספר ממלכתיים חופשיים נעשתה תחת לחץ.

בראשית היתה עליה המונית. היא הביאה גל גדול של עולים כצפון-אפריקה, רובם מקרים סוציאליים, ביניהם רבים חוליי-שחפת וחולירוח. מחלקת הקליטה של הסוכנות מצאה פתרון ארצי: מעברות. הפתרון הארצי הפך לפתרון של קבע: החולים יושבים עד היום באותן המעברות. מה שעולה למדינה בסכומים כספיים ניכרים, שימש שיעור יקר לסוכנות.

באוגוסט 1954 נקבעה תוכנית חדשה ל' קליטה. סיסמת התכנית: 'מהאניה להתייש'

רוצה הביתה. ישראל מסעוד (48) אומר כי אינו סחורה עבור לעסקו. רוצה למרוקו.

גיעו לארץ לפניו שהו בחרובות וחזרו ה' עירה. הם סיפרו לו על בית שלישי הקרוב יותר לעיר: מחנה שערי-העליה. אליהו הח' ליט ללכת לבית השלישי. אליו הצטרפו גם יתר העולים.

ציר נפשות

באותו זמן, כתוצאה מהפגנות החוזרות ונשנות של תושבי חרובות נערך במשרדי ה' סוכנות דיון חירום. הוחלט: כל עולה רשאי וזכאי לבחור לו את זרם ההתיישבות המתאים לו. אולם ברגע שהסתיים הויכוח סביב ציר-הנפשות המפלגתי הוברר כי הוא היה מיותר בהחלט. העולים החדשים, גם אלה שהתיישבו כבר בצריפוני שערי-העליה, וגם אלה שהגיעו אחריהם, החליטו לשנות מקצו' עם מדורי דורות, להשתקע בסביבות העיר.

אנשי הסוכנות החליטו לא להככים ל' הפרת ההסכם שנחתם על ידי העולים במרו' קו. הם ידעו שכניעתם לעולים עלולה להוות תקדים מסוכן לגבי העליה ממרוקו בכלל. הם הועיקו לנמל את המשטרה, העמיסו בכח את העולים על מכוניות המשטרה. העולים הוסעו לחבל לכיש, חולקי בין שני המח' נות היריבים. מכוניות-המשא של התנועות היריבות נשארו ריקות בנמל.

נקיון ואדיבות משפרים את האדם. קובעת כרוזת קיר באחד הביתנים בשער העליה (למעלה). יוסף עבאס (51) ובני משפחתו אינם מבחינים ברור את אשר אומרות האותיות הם ילכו למקום בו הכל נקי יותר ובני האדם הם, בדרך כלל, אדיבים יותר.

מדריכי חרובות הודיעו להנהלת הסוכנות כי הסתת העולים שאינם מבחינים עדיין בין ימינם ושמאלם עלולה להביא לאנרכיה ביריבם. תוצאה ראשונה אפשרית: סירוב ה' עולים לצאת בכלל להתיישבות.

הסכסוך הגיע לשיאו כשנודע שמדריכי חרובות עיכבו צ'קים ששלח משרד-הסעד ל' נזקקים (שלא היו) במסגרת קמחא די'פסחא. המדריכים טענו כי הצ'קים נשלחו במטרה לרכוש נפשות למפלגתו של שר-הסעד, שלחו את הצ'קים הלא-נפרעים למשרד-האיצר ל' ביורו.

ההסתה נמשכה והחריפה. בשבוע שעבר עלו כמה עשרות משפחות מהושבי חרובות צפונה, הפגינו לפני משרד-הסוכנות בתל-אביב. דרישתם: לעבור למחנה-המעבר הדתי משואה. בינתיים, זמנית, הועברו לשכון ב' מחנה שערי-העליה.

שני בתים? — לא בית שלישי

אליהו אסור בן ה'17, מדמנת, מרוקי, ש' מע בכפרו הנידח בהרי האטלס הרבה על ארץ-האבות, זבת החלב והדבש שבמזרח. הוא גם ידע כי אחיו בארץ זו מצפים לבור או בקוצר רוח. השליח גרינקה, ליד מורח' אירופה, הרבה לספר לו ולבני כפרו על ה' מדינה החדשה שהוקמה במיוחד בשבילם. לכן לא הופתע גם, בהגיעו לנמל חיפה, לר' אות את קבלת הפנים הנלהבת. משני הצד' דים כבר חיכו מכוניות בנמל נכונות לקחתו לבית שהובטח לו. אך הוא הופתע לשמוע כי מצפים לו שני בתים.

אולם חוץ מהמארחים לבושי השחורים וה' מארחים לבושי האדמי גילה אליהו בתוך הקהל גם פנים מוכרות יותר. שכניו שה'

בות'. היא היתה שונה מהתוכנית הקודמת גם בשלושה סייגים נוספים:

- אין מעלים חולירוח.
- אין מעלים חולים בשחפת פתוחה.
- אין מעלים משפחות ללא מפרנס אחד לפחות.

הנימיק לסייגים: הרצון שלא להכביד על תנאי הקליטה במדינה.

פשע ומחלות

בו נמנעו שמעברות ליד הערים שגשגו הפשע, הלכלוך והמחלות, נשארו אדמות ה' פיתוח ברחבי הארץ בשממות. ביניהם ה' שטחים הנרחבים של חבל-לכיש. מצב זה נמשך עד שבתחילת החורף הוקמו באיזור שני מחנות הכשרה חקלאית, משואה וחרי בית. משואה היתה שייכת לפועלי-המזרחי. חרובות לאיחוד הקיבוצים והקבוצות (ממא"י).

שני המחנות חיכו לעולים.

העולים הגיעו. הפעם לא היו אלה מקרים סוציאליים: העולים, כפריים מהרי האטלס, עסקו עוד במקומם בחקלאות והוגדרו שם להתיישבות חקלאית בחבל-לכיש. שליהתם הסופית למקומות ההתיישבות נקבעה בהת' אם לחלוקה פנימית שקטה בתוך הזרמים. הזרמים סערו. הפועל המזרחי טען כי היות והעולים דתיים חייבים הם להקלט במחנה

• בדו"ח מצפון-אפריקה כתב שליח הארץ שבתאי טבת, כי בניגוד לסברה המקובלת אין יהודי צפון-אפריקה בכללם דתיים ב' מיוחד.

רוצה לפועל המזרחי. יצחק בן-גולו (41), איפר דתי, שואף לחיים דתיים בארץ.

רוצה למפא"י. יוסף אוהיון (29) מאמין כי הארץ הזאת מיועדת לפועל ולאכיר.

לחנות הבוקרים ברשות בנות חווה

נמל חיפה העמיסו שוטרים עולים חדשים על מכוניות משא. הסוכנות רצתה שהעולים יתיישבו בשפלת הדרום. העולים התעקשו וזרבו. לבסוף נכשלו. במשרדי הסוכנות בתל אביב סרבו פקידים לאשר את עלייתה של קבוצת צברים לאזור איזור בדרום. הבחורים התעקשו ודרשו לצאת. לבסוף ניצחו. חוות הבוקרים קמה.

שעת מנוחה. לאחר סיור מעייף בשטח אשר יהיה נחלתם, אפשר היה בקלות להתעייף: השטח משתרע על 8000 דונאם, מהם 3000 דונם פזחה, 3000 דונם מרעה, ו-2000 דונם מיועדים, לפי התכנית, למסעים, לאחר שיסקלו את השטח המיועד לכך.

מגדאון עד דיר אירובאן. מוכה (מצביע) אשר סייר באדמות אלה עוד קודם לכן, מציג הבוקרים לעתיד את חוותם לעתיד, המקבלים בהתפעלות את דבריו.

ראיון בוק. מוכה וקבלן מראיינים את יהודית השואפת לצאת יוסי' עם העדר למרעה, להיות רועת צאן.

(ראה שער)

היה הקטן היה חשוך ודומם. במרכזו ישבו ארבע צעירים, משופמים וחיידרימבט, חקרו בחור חמי ממולם. שאלות מספר והלה יצא, נער אחר נכנס במקו שעה, נכנסו בצורה זו כחמישים נערים ונערות בגילי נשאלו שאלות מספר ויצאו.

היה זה רגע חשוב בחיי אותם הצעירים. כל אחד מהם או סופית אם יצטרף לחת הבוקרים שעמדה לקום השפלה עליה היה נטוי האוהל, או לאו.

השאלות ישירות. ברורות. לרוב אותן השאלות לכל "גו איזי, זהו השטח. זאת היא החברה. עולים כי מה דעתך?"

איזי מושך בכתפיו. דעתו חיובית: "אויקי!" גם השטח, גם החברה מוצאים חן בעיניו.

"יש שאלות?" לאיזי יש בדרך כלל שאלות. המון שאלות. אולם ברור: זהו השטח, אלה החברה בשבילו. עולים כי 15 "מי בתור?"

כך עברו, אחד אחרי השני, וברגע אחד מסיים, א לקבוע זה הנוה הצניקאק יהיה בו וההיא, — ולע החברה ארוך.

כל ונערות איתו ב שאחו רצון מ שיכת פקיד מלכתחיל מה זאר היתה התכנית לפניו.

פומבררו מכסיקאי הגיע לדוד נתנאל כשי מאחותו. דוד מציעו ככובע של הבוקרים.

"כמה אתם?"

"בינתיים עשרים איש."

"כילם ממפלגות שונות..."

"אני לא יודע; לא שאלתי."

עברו חדשים עד שמוכה הצליח לשכנע את הפקידים הקים אגודה בשם בני בארייעקב. מורכבת מחברה הרוז החת"בוקרים. לא, לא קיבוץ. גם לא מושב. סתם חדה. ק נו — כמו דן או כמו אשד.

הפקידים הבינו. אולם היו עיד מכשולים. "אתם רק עשרים?"

"בינתיים."

"צריכים יותר!"

"יהיו יותר."

מוכה, לייזר, קפלנסקי והיימקה התחילו בפעולת גיוני זמן רב ובארץ נודע כי בבארייעקב יושב בחור בשם מ לאגודה שהקים את החברה שברצינם לחיות חיי קאוב חברה עם רצונות כאלה נמצאו — גם בבארייעקב ע ציונה, ובבתיים, באו גב מומחים מבית הספר החקל כמעט כולם באו בחולצות משובצות, מכנסים ארוכי דוד בא אפילו חבוש כובע מכסיקאי.

כעבור שבועות מספר עמד מוכה שנית בפני פקיד הכריז:

"אנח מסס הסוכ בית ני השם אות ל חוות ה "איזה לא נקט אך בארק, לפלחה בכל ז העיקרי בסוף בבוקרי חם. בליל רים.

שמירה. אטי ומוכה יורדים מעמדת השמיר רה עם שחר. הבטחון היא בעיה חשובה כאן.

החדשים, "הי אלתה!" או "שיר הבוקרים".

בכל זאת היה נדמה לרבים כי הם נמצאים רק בטיי שבוע. ואז הוומנו אחד אחד לאוהל המרכז.

מוכה יצא מרוצה מהתוצאות: "עם חברה כאלה אפ הרבה. ללכת רחוק, ודאי יהיו קשיים ואכזבות, אבל כאלה?"

גם בעיות עוד תהיינה. אחת הבעיות החמורות המצי כבר עכשיו — חוסר בנות מתאימות: "אצלנו בת הע בעלת זכויות שחת אלא גם חובות שחת. היא לא פאסיבי. עליה למלא תפקיד פעיל בחחה, ואין הרבה בני מוכה חייך אל תוך שפמו העבה: "יש פתגם ישן. לחליב את הפר"

אך עיקר המטרה הושג. נוצר גרעין העולה על הק שאין מאחוריו שום דבר ולפניו כל העתיד. גרעין בבקשת עזרה לשום מפלגה, כי כל אחד מהברוי ח בדעותיו שלו, ואינו רואה בהבדלים פוליטיים מכש ריעות אנושיים ועבודה משותפת.

חת הבוקרים אינה רק נסיון נועז. היא מהה חשוב נוסף ליצירתן של צורות חיים חדשות לבני ה

ארבעת המוסקייירים מעיינות. ריקלין, נתן, קבלנסקי ואיזי מאמינים בסימחם של המוסקייירים של דיומא: אחד בעד כולם וכולם בעד אחד. במקרה זה שלפנינו המוסקייירים הם בעליהם המקצוע בעסק והרוצים להקנות מקצוע זה לרבים שיבואו אחריהם.

קינוח-סעודה. הלחם והפרודוקטים חסרו. לעומת זאת היו בשפע — ענבים רעננים שהובאו מהכרמים של עיינות ובאריעקב.

חברה, האוכל ובלה (שמאל) טבחיית לעתיד, מחלקת את ארוחת הבוקר בין החברה. התאבון לא חסר להם.

היא אילת ו מחר טיור ארוך, אבל לחברה לא איכפת. העיקר שהערב נבלה יפה, שיר רודף שיר, המילים לא חשובות.

קול ישראל. המסיירים דאגו גם לבידור. מוסקה ויהודית מאזינים למקלט הדידי בעל הסוללות של מוכה. הם מקשיבים לשירי הבוקרים בקול ישראל.

מוכה יוזם הרעיון. אצילניק נלהב לשעבר, משוכנע כי בעבודה משותפת אין מפלגות.

היה כל אחד מהם בעוד שנים: זה הליצן של החברה; זה הוא עם תוי הפנים החדים, המשוכים כלטי מטה — וזה היושב כאן בהייד קר, פלגמתי-כמעט — הוא איש וועדת-המשק בעל המוח הצלול וההגיון הבריא. שב בצד, כוסס גבעול קש בפיו, עוד לא החליט סופית לא יחליט, אפילו אם יצטרף, אפילו אם יחיה עם ים. יש אנשים שכל חייהם הם נמצאים בפרודור אחד

ועד לעתיד. אותו רגע היו עדין חבורה של נערים לם גילים הנודד בין הנער שטרם סיים את הצבא, ועד משופם ושונף, בן מושב באריעקב בן ה-24. הדבר יחד, סביב האוהל הנטוי בלב המרחב החשוך, היה נף אחד: הקמת חוות בוקרים קואופרטיבית, שאינה ים מפלגה.

זלקת ההתיישבות של הסוכנות לא יכלו, כמובן, להבין את הרעיון: "ישוב שאינו שייך לשים מפלגה? מרתה, איך זה יתכן? מי בכל זאת יעמוד מאחוריהם? משימה קשה למוכה (אבי רעיון התורה) להסביר את פליאה: "פשוט מאד: אין מאחוריהם שום דבר. הכל קשים שטח וצאן. נקודה. סוף פסוק. חלם!"

תרבות-ניקים. איזי ונתן, איזי בקולו ו נתן בכשרון למימקה, יוצרים את המצברוח

הסכימה לעזור להם, הציעה לקרוא לחה שיקימו

ו מצא חן בעיני החברה. האסיפה הכללית שנערכה סערה. רובם כבר בהרי כשם אחר, יותר פרוזאי — הם הויכוח התחמם יותר ויותר. רק אחים חייבו: ח על שם של ילד שעוד לא נולד! אפילו השטח עזו

זה בא. מוכה סיר עם אנשי הסוכנות בשטחים רבים שהגיעו למישור של אדמות נטושות בשפלה. נפוגית-מזרחית מקיבוץ גל'און. האדמה היתה טובה גם למטעים וגם למרעה. רק מים חסרו. אך אי אפשר לקבל את כל הנוחיות. זהו זה! החליט מוכה. הבעיה נפתרה.

שבוע שעבר יצאה מכונת המשא של מוכה עמוסה עתיד. החברה יצאו להכיר את השטחים שיהיו לנחל-

— בואדי — המדורה והפינג'אנים המסורתיים, השיר

חיימקה. אחד מיוזמי הרעיון ומבצעיו. לי דעתו קודם גידול זקן לפני גידול הצאן.

בחורים שישב משך 24-14 החליט אדמת אל. ליולי.

באמת להקים פריטיב.

א עבר ומקבל

בנס עיינות. בתילים, וכנות,

הסכימה לעזור להם, הציעה לקרוא לחה שיקימו

ו מצא חן בעיני החברה. האסיפה הכללית שנערכה סערה. רובם כבר בהרי כשם אחר, יותר פרוזאי — הם הויכוח התחמם יותר ויותר. רק אחים חייבו: ח על שם של ילד שעוד לא נולד! אפילו השטח עזו

זה בא. מוכה סיר עם אנשי הסוכנות בשטחים רבים שהגיעו למישור של אדמות נטושות בשפלה. נפוגית-מזרחית מקיבוץ גל'און. האדמה היתה טובה גם למטעים וגם למרעה. רק מים חסרו. אך אי אפשר לקבל את כל הנוחיות. זהו זה! החליט מוכה. הבעיה נפתרה.

שבוע שעבר יצאה מכונת המשא של מוכה עמוסה עתיד. החברה יצאו להכיר את השטחים שיהיו לנחל-

— בואדי — המדורה והפינג'אנים המסורתיים, השיר

ל סוף לעשות זה אין לחברה לא רק גורם כאלה. אפשר גרעין א פנה להשאר ליחסי

תקדים חודשי.

במדניה

(המשך מעמוד 8)

סיים של 300 אלף הבוחרים בני עדות-המזרח. מהימיו ועד השמאל. בהסתמכו על העולם הזה (829, 830, 832) קובע המחבר כי האפליה העדתית אינה שנוייה עוד בחיכוך.

כפעיל מפא"י אין כהן-צידון מחמיץ כל אפשרות לנגח את המפלגות היריבות מימין ומשמאל. כתב הוא: "המפלגות הדתיות, הקוראות לבני עדות-המזרח שומרי המסורת להצביע בעדן, לא הכניסו לכנסת גם נציג ספרדי אחד. ואילו מפ"ם, שבסיסמותיה לחמה נגד קיפוח ערתי, שמרה את המקומות המ"שוריינים ברשימתה לאשכנזים וערבים בלבד." כהן-צדוק אינו מנסה לבחון את הנעשה במפלגות, אך מצוין במרירות: "אנשי ה"עלייה השנייה רואים את אנשי עלייתם בלבד. הם אחזים בקרנות המזבח אף על פי שרובם הודקנו וליחם נס, עתה שוקדים בני העלייה השלישית לשמור על מקומותיהם..."

תקוותו של כהן-צידון: קול התבונה יגבר על יצר שמירת הזכויות הרכושיות והמשרות המובטחות. ישרין אחוז גידול יותר לנציגי עדות המזרח. אחרת, הוא מהזיר את כל המפלגות כולן, העוסקות עתה בחישובים אחרונים להרכבת רשימותיהן, ייחכו, כי פעיליהן בעדות המזרח יאלצו להתחבר עם פעילי המפלגות היריבות, יקימו רשימה עדתית מיוחדת.

המשק

מכצע קבלה

שלמה גולדברג היה אדם אוהב חוק וסדר. הפרת הוראות הממשלה על-ידי מוסדות רב גופים שונים היתה מעלה את חמתו בכל עת. אולם הקש ששבר את סבלותו היה דווקא החלטת איגוד הקווסקאים להעלות את מחירי הסודה, הגזון והמיק, בניגוד ל-הוראות תת-שר המסחר והתעשייה, ולמן סוציאלי. הפעם החליט שלמה לפתוח ב-מכצע משלו: הוא ישתה ספע של מש-קאות קלים, ידרוש קבלות, יגיש אותן ל-משרה. אם תסרב המשרה לפעול, יגיש סידרה שלמה של קובלנות פרטיות. בית-המשפט יהיה מוכרח לפעול.

דרכי חיים

האיש שציר צעצועים

התשוקה לציון זכורה לאלהו התשואל (63) מאז הוא זיכר את עצמו, בחיפה, ב-ביתו של אביו, רבה הראשי של עיר-החוף הקטנה היה אלהו הפעוט נוהג לציר את צעצועיו במקום לשחק בהם.

יותר מאוחר, כשגדל, הביך אלהו את מכו-ריו הרבים בהתבוננות בלתי-פוסקת בפניהם, השתדל לקלוט את תכונותיהם האיטיניות, להעלות על כן הציירים. בשבוע שעבר, לאחר 60 שנים עם מכוון, פתח אלהו, עתה משפטן מכובד, את תערוכת-יחיד הראשונה שלו במועדון וויצו התל-אביבי.

זמרה, התעמלות ומשפטים. אני מתפרנס ממקצועי כדי שאוכל לחיות בין ציורי אמר המשפטן התשואל בפתחת ה-תערוכה למבקר. אכן, מאז חזר לפני 41 שנה מפרס וגילה כי ציר אינו יכול להתפרנס בארץ מעבודתו, חיפש התשואל את המקצוע שיאפשר לו להקדיש זמן רב ככל האפשר לציר. הוא ניסה את מולו כמורה להתעמלות וזמרה בבית-ספר פיקא של הברון בפתח-תקוה. מאוחר יותר נרשם לשעורי-משפט של ממשלת המנדט, הוסמך להיות עורך-דין.

תמונות ברורות, נושאים לא. התי-שיאל מחבק אנשים בעלי שגונות, מוצא בהם אחים לטבע. הוא ידען בשפות השמיות, הקי-דוש זמן רב ללימוד המטפיזיקה, הצליח בין היתר לפתח תכנית להמתקת מייחבי, בה לא רצה איש לטפל בגלל מחירה הרב.

הארץ

ביום שני יתקבר מר או נו על ידי ראש הממשלה במשרדו (הבוקר). אריאל פלטי, חיפה הנה מה טוב ומה נעים קבר-אחים גם יחד. השרות החטרינארי מודיע לכל בעי-לי הכלבים כי עליהם להביא את כלביהם לבית-המטבחים הסמוך (על המשמר).

אליק מג, חיפה ועד עכשיו חשבנו כי רק מחזוני לים ניגקו נקניקים...

עצור תנועה מסוכנת זו!

לינדול

תוצרת של

משמיד מקקים, פשפשים ונמלים

הזהרו מזיזפים וחיקויים

במאות חנויות כל המצרכים בלי כסף רק עם פנקס תלושי קניה של שרות האשראי בע"מ אלנבי 123 ת"א

... אדרבא אני מוכן להסביר לך מדוע עולה מספר אוהדיה מידי יום ביומו

1. היא עדינה
2. היא טובה
3. היא מרעיעה

בורר שהמדובר בסיגרייה

Export

וגם אתה יכול להזכה שהצדק איתך

20 סיגריות 350 פרוטה. אחים בזרנו בע"מ.

חוקים הם קשרי אהבה, והם עלולים להתחזק על ידי התי-לפת צלומים שצלמתם לבד. הצ-לומים מסוגלים יותר ממכתבים להביע געגועים ואהבה. גם אתם מסוגלים לצלם יפה. הדרכה תקבלו אצל

פוטו-ברנו חיפה, רחוב החלוץ 31

תוך 8 דקות מוכן 4 תמונות פספורט או 4 תמונות שונות רק אצל פוטומטון רח' בן יהודה 4 ע"י מוגרבי, ת"א

מכונות חישוב וסיכום FACIT, ODHNER, ADDO, MULTO

מכונות כתיבה עבריות ולועזיות פורטבל ומשרד גם עם מרכבה רחבה המודלים המשוכללים ביותר עם טבולטור אוטומטי ושוליים אוטומטיות ZETA, CONTINENTAL...

ערבות מלאה ההספקה מהמחסן

משתתפי תלחמת השחרור, פועלים צעירים!

יצאי הפלמ"ח, משוחררי צה"ל

גבעתי (שמעון אבידן)

י נ א מ

בתל-אביב, בבית העם, בליל שבת, 10 ליוני, בשעה שמונה.

שידי עם ומולדת אילקה ואביבה

מחול ישראל להקת "חצור" מפ"ם ת"א

אינני רוצה להשחיק אולם עלי לבקש את הכותבים אולי להתאזר במעט סבלנות. המחברים מרובים והמקום מצומצם, ועל כן על תכונותי, עלי, אב מכתביכם אינם מתפרסמים מיד.

לרמת-גנים, בילויים

בני רמת-גנים צעירים בני 21 (1921/1922) מקווים לעניין במכתבים שתי נערות בנות 17-18, האוהבות פרט להתכתבות, גם לי בלתי.

גבוה, בן 20 ונאה

מאתר (1921/1922) מתמצא ברוב הנושאים הוא משאיר את כחירתם לזו שהרצה לכתוב אליו, בתנאי שתהיה, ול אביבית, נאה, רי וכוונה, וכמוכן בעלת חושי-הומור. בינתיים הוא מוכן למסור רק זאת: הוא בן 20, גבוה ונאה.

רק לא גינני, בשם אלוהים!

בני (1921/1922) סבורה שלפעמים נמאס להתכתב עם אנשים מוכרים, ועל כן רוצה היא להתייחס כב עם אלמוני בן 21, בעל גובה של לסמות 172 ס"מ, ולמען השם, רק לא גינני! אומרת הנאה בת ה-16, בעלת שיער שחור ועיניים כחולות. היא נומרת השנה את ה"מוטיקליה" (מנגנת בחליל, פלנתר ואפילו פסנתר) ועסקת הרבה במלאכת יד וקריאה. מהחומר היא דורשת השכלה, רצינות, ו"טיפת" חוש הומור.

נחמד, בישינו ובודד

בן 19 (1921/1922) העומד לפניכם מספר שאומרים עליו שהוא נחמד, אולם הוא סבור שהדבר תלוי בצבע החולצה שהוא לובש וב טבעו של הכנות המעוניינות. לעתים הוא אוהב להתהדר בשמות תואר כבישן ובודד, אולם רק כאשר החיכרות הופכת לאינטימית יותר, הוא יכול לעניין את הכותבת/ות אליו בסיפורי ישיבה, מציאות סלינו והיאפיון, הוא אינו מתנדב כמובן לציטוט אישית, אולם זאת יקבעו הם בעצמם.

הכתבני בקנקן וגם במה שיש בו!

אם את בת 22-25, בעלת השכלה תיכונית, שכל חריף ומעדיפה תיארוך על קולנוע, מדוע לא תכתבי אל (1921/1922) שהוא תל אביבי בן 26, אוהב יופי ושונא כיעור, מעריך חכמה וכו' לטיפשות?

אני בקאראקס, ולכי במזרח

סטודנט צעיר בן 27 (1921/1922) הלומד הני דם השפל בקאראקס, בירת וונצואלה, והי נמצא כעת בבוקר בארץ, רוצה לנצל את ההזדמנות ולהתקשר כמובן עם צבריות. הוא אוהב מאד להשתעשע ולהתבדר. הוא מקבל מראש את סליחת הכותבים אליו, אם יתקלו בשנייה או שתיים במכתביו שיהיו כתובים עברית. לעומת זאת הוא מודר וגורא עברית באופן הפסי.

רצוני תל-אביבי

השכלה תיכונית, חוש הומור והופעה נאה מהחיים סינטיה ששאה קרא אצלי (1921/1922). היא רוצה להתכתב עם צעיר בעל תכונות דומות, שהיה בן 27, רצוני, אך לא הכותב, שהיה תל-אביבי.

לא כל מספר זוכה

חזה. אל תנסי לחפש הגיון בגורל (או במקרה) הוא דומה למפעל-הפיס. נזירים הם אלה המגדילים עם הקנייה הראשונה. הם ממשיכים לנסות את מזלם עד שיש אחי יזכו בהגדלה. עשי כמותם. אל תתיאשי כבר בגיל 23 ואל תנשאי לי בחור שאינך אוהבת. אם אין לך האומץ לומר לו זאת, בקשי אותו לחכות.

ראובן: — אתה חושב שהיא אבדה

את העניין בך, והיא חושבת אותו דבר עליך. שניכם מודים שאין הדבר כך. הסיבה לכך היא, עד כמה שהבינתי, שהפסקות השתיקה בין פטפוט אחד לשני הולכות ונעשות ארוכות יותר. אר לם הרי זה משום שאתם כה מיטיבים להכיר איש את רעותו, שלא כדאי לשל אול משהו, משום שהתשובה כבר ידועה. שתיקה, יכולה לפעמים להיות בעלת משמעות יותר מרבע שעה של דבורים. על כל פנים, אל תשבור את ראשך ה" צעיר, ראובן, אתה אוהב את הנערה, זאת יכולתי לראות במכתבך.

על כל חפונים אלו בכך

עניין שהוא, לצרף 800 פר- טח בכזבים.

על כל חפונים אלו בכך

עניין שהוא, לצרף 800 פר- טח בכזבים.

על כל חפונים אלו בכך

עניין שהוא, לצרף 800 פר- טח בכזבים.

קפריסין

כתיב מיוחד של העולם הזה, שיצא לקפריסין, מוסר:

קפריסין, האי שגודלו פחות ממחצית גודל לה של ישראל ואשר מספר תושביו אינו מ" גיע לשליש תושבי ישראל, נדחק יותר ויותר לחדשות. ארכיבישוף מאקארוס, ראש ה" כנסייה היוונית-אורתודוקסית של האי וראש תנועת אנוסים הדוגלת באיחוד עם יוון, השתתף ביעידת בנדונג כמשקיף, ניהל שיחות עם שר החוץ של יוון, ביקר אצל גמאל עבד אל-נאצר בקהיר. מטרת הפעילות: גיוס תומכים לקראת הדיון בבעיית קפריסין במועצת א"מ הקרובה.

לא רוצים לשבות! הדחיפה להפגנה ניתנה על ידי האנגלים. ככלל שנה, הוכרו יום ה' 24 למאי כיום האימפריה. הבנקים נסגרו, משרדי הממשלה שבתו, תלמידי בתי-הספר קבלו חופשה ליום אחד — הכל כדי להפגין את שייכותו של האי הקטן לאימפריה הוד-מלכותה.

אלא שהתלמידים נועמו במקום לשמות. הם התיישבו בבתי-הספר, דרשו ככל תוקף שה" מורים יופיעו, ינהלו את השיעורים כרגיל. המורים לא הופיעו, התלמידים התארגנו בשו" רות, השיגו שני וגלים יוונים, הפגנה האנטי-בריטית צעדה.

אנוסים! אנוסים! צעקו התלמידים ר' שוטרי תנועה (יוונים) בשרות הור-מלכותה, מינה להם את הדרך ברחובות הצרים. האדיר ליה הסתיימה כשמפקד המשטרה (אנגלי) הח" לט כי השעשוע הרחיק לכת, חסם להם את דרכה של ההפגנה בגדרות-תיל יוטרורים חבר' שים כובעי-פלדה וחמושי מקלות ומגיניקש — ממש כמו בימים הטובים של ההפגנות ה" יהודיות בפלשטינה (א"י).

ההפגנה החלה ב' 9.45. צופרי האועקה הזי עיקו את כל השוטרים באשר הם שם וקראו להם להתניב לחפיקי. כעבור פחות משעה חזר הכל לקדמותו. התלמידים ידו עוד כמה אבנים על משרד משלתי ובית-מלון אחד, והתפזרו לבסוף ליהנות מיום החופשה. ב" קסרקסין וזוטלי, במבואות העיר, סקר ראש המטה הבריטי הכללי, סיר ג'ראלד טמפלה, מסקר לכבוד בקורו באי, בקיצור — השקט חזר על כנו.

ההפגנה החלה ב' 9.45. צופרי האועקה הזי עיקו את כל השוטרים באשר הם שם וקראו להם להתניב לחפיקי. כעבור פחות משעה חזר הכל לקדמותו. התלמידים ידו עוד כמה אבנים על משרד משלתי ובית-מלון אחד, והתפזרו לבסוף ליהנות מיום החופשה. ב" קסרקסין וזוטלי, במבואות העיר, סקר ראש המטה הבריטי הכללי, סיר ג'ראלד טמפלה, מסקר לכבוד בקורו באי, בקיצור — השקט חזר על כנו.

ההפגנה החלה ב' 9.45. צופרי האועקה הזי עיקו את כל השוטרים באשר הם שם וקראו להם להתניב לחפיקי. כעבור פחות משעה חזר הכל לקדמותו. התלמידים ידו עוד כמה אבנים על משרד משלתי ובית-מלון אחד, והתפזרו לבסוף ליהנות מיום החופשה. ב" קסרקסין וזוטלי, במבואות העיר, סקר ראש המטה הבריטי הכללי, סיר ג'ראלד טמפלה, מסקר לכבוד בקורו באי, בקיצור — השקט חזר על כנו.

כאשר הערתי לאחד העתונאים היחנים ש" כאו לראות את מקום ההתפוצצות כי המאורע הזכיר לי את' שנותיו האחרונות של המנדט הבריטי בארץ-ישראל, ענת בהתרגשות: "לא, לא. זה בכלל לא דומה... אנחנו לא רוצים שה" בריטים יעזבו לגמרי. אנחנו רק רוצים שיעזבו ויחזרו. אבל לא כמושלים, אלא כאזרחים. אנח" נו אוהבים את האנגלים. היחנים והאנגלים היו תמיד ידידים. עוד מימי לורד בירון. נשמח מאד לתת לאנגלים בסיסים בקפריסין, אולם אנו רוצים לעשות זאת כעם עצמאי, כמד" נה עצמאית."

היא לא אמר לי זאת, אבל הוא ידע שאני יודע, שכל המבקר באי הזה יודע: הארץ עניה מאד ורק הודות להמצאתם של החי" לים הבריטים במקום קיימת באי רמת-מחיה אנושית כלשהי.

החצי מהגרים. אולם לגבי רבים קובע יותר מהעובדות הכלכליות הוא רגש המתק, הגופני והרוחני המעיק עליהם. נער המסיים את בית-הספר התיכון עימד מול קיר אטום. באי אין כל אפשרות להמשיך בלימודים, המשרות הפנויות מוגבלות ביותר, שפתו, תרבותו וטבעו מניעים אותו להמשיך את דרכו ביהן. אולם הוא אורח בריטי — יחן היא מדינה וזה כשכילו, אסור לו לעבוד או להשתקע בה.

המוצא הרגיל הוא הגירה — לאפריקה, לאוסטרליה, למרשבות הבריטיות ברחבי תבל. בשנה האחרונה יגדו אל מעבר לים, לתור אחר פרנסה, 5000 איש מתוך ריבוי טבעי של 10.000 תושבים. השאר הצטופפו עם בני משפחתם, התחלקו עם הוריהם כפר' נסתם הדלה גם בלאו הכי.

כחנות מכולת יחנית, טרחה גברת אנג' ליה בגיל העמידה בקנייתיה היומיומיות. היא אפילו לא יצאה לראות את המפגנים. בין נגיסה מעודנת בגבינה הצהובה ואיבובע בכיתון הביסקוטיים האנגליים על המדף, הער רה כשיעמום: "אה, הם שוב רוצים להתאחד עם יוון..."

משהפמן צייר התשואה

זה התחיל מזמן

הרדיית החליטה חלוג את יום-הולדתו של הכלב, הומינה את הלידים לחגיגה. השף נערך ברוב פאר והדר. כרגיל, הביאו כל המוזמנים מהנות נאות לתחת-המיטיבה: נקניק, עוגות ושוקולאד. הכלב לא איכזב את מכדויו, בלע בהנאה את המתנות מבלי להשיב ריקם את פניו של איש מהם. למחרת בבוקר סירב הכלב לקום ממש' כבו. רוסא שהובלה מיד קבע כי הוא חלה מרוב זלילה. כעבור יומיים מת. כאבו של הזוג על אבדן כלבם-יחידים היה כבד מנשוא. הם החליטו לכתוב לו קבר בנינתם ולהציב מצבה. סביבה נשתלו וורדים אדומים, ממיצי ריח ניחוח.

לאחר שבעת ימי האבל, חזר הבעל לע' בידות, אולם גם לאחר מכן מתייחד הזוג יום עם זכר יקירם ליד המצבה הקרה. תהיה נשמתו צרורה בצרור החיים.

כל ישראל ילדת לכיש

ששה ימים לאחר עליית המושב שדה-דוד על אומתו בחבל לכיש, נולדה בו ה" ילדה הראשונה ויקרא שמה בישראל לכי" שיה.

תאומים יקרים

המוסד לביטוח לאומי עיבד הצעת-חוק, לפיה תיהנה ילדתי-תאומים ממענק-לידה של 80 ל"י, לעומת 55 ל"י המוענקות ל" יולדת רגילה.

עוף בשק

בשר-עוף ישוק בקרוב בישראל כשהוא מנוקה, מרוס וארוו בשקית נייר שקיף, הודיעה תנובה. עקרת-הבית תוכל להסת' מק בהטלת העוף הרחוק המרוס לסיר.

על כל חפונים אלו בכך

עניין שהוא, לצרף 800 פר- טח בכזבים.

על כל חפונים אלו בכך

עניין שהוא, לצרף 800 פר- טח בכזבים.

על כל חפונים אלו בכך

עניין שהוא, לצרף 800 פר- טח בכזבים.

על כל חפונים אלו בכך

עניין שהוא, לצרף 800 פר- טח בכזבים.

על כל חפונים אלו בכך

עניין שהוא, לצרף 800 פר- טח בכזבים.

על כל חפונים אלו בכך

עניין שהוא, לצרף 800 פר- טח בכזבים.

על כל חפונים אלו בכך

עניין שהוא, לצרף 800 פר- טח בכזבים.

התשואל אינו מחבב את הציור המודרני המסובך, מחנה דעתו: "את הציור צריך להרגיש ולא להבין, עליו להראות דברים ברוי רים לעין."

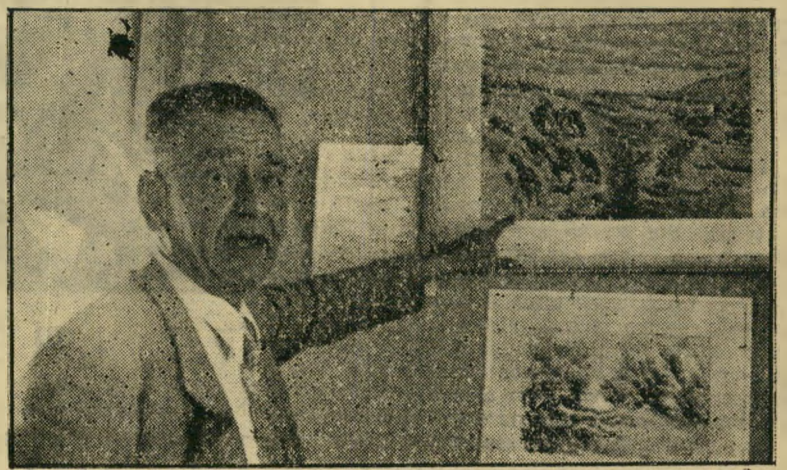
ענה, בגיל 63, אין התשואל נרתע להראות בתערוכתו דברים ברויים לעין. אימרים ה" מבקרים על תמונתו האליגורית המזוהרת, המורכבות מצבעים מיוחדים מעשי ידי ה" שואל עצמו: "התמונות ברורות ביותר, רק הנישאים אינם ברויים כל כך."

חיות

רק ישראלים יחידים זוכים להיקבר אחרי מותם באחוזת-קבר מיוחדת להם, ללא התי' ערבות החברא קדישא. לחסדי-שלאמת כזה זכה בשבוע שעבר גם כלב רמת-גני בהיר' שיער וגדול-מימות.

הכלב, מטיפוס כלב-רועים גרמני, היה שיך לווג עולים מרומאניה שהשתקפו בש" כון רסקו ברמת-גן. נכון אולי יותר לומר שהם היו שייכים לו — כי הזוג חשן ה" גים השקיץ את כל אהבתו לספרת-הסורקן בכלב חיס-הענינים, שזכה לטיפול בו זכים בדרך כלל בני-יוקונים אוהבים בלבד.

אולם הזוג הבין כי מיטב הדיור והמזון אינם מספיקים. לכלבם האהוב חסרה חברה לשעשועים. משום כך אפסה יום אחת בעלת' הבית את ילדי השכונה, הסבירה להם כי באין לה ולבעלה ילדים, ממלא הכלב את מקומם, ביקשה מהילדים לשחק עם הכלב ולקבלו לחברתם. בצעד ראשון להתקרבות

משהפמן צייר התשואה זה התחיל מזמן

הרדיית החליטה חלוג את יום-הולדתו של הכלב, הומינה את הלידים לחגיגה. השף נערך ברוב פאר והדר. כרגיל, הביאו כל המוזמנים מהנות נאות לתחת-המיטיבה: נקניק, עוגות ושוקולאד. הכלב לא איכזב את מכדויו, בלע בהנאה את המתנות מבלי להשיב ריקם את פניו של איש מהם. למחרת בבוקר סירב הכלב לקום ממש' כבו. רוסא שהובלה מיד קבע כי הוא חלה מרוב זלילה. כעבור יומיים מת. כאבו של הזוג על אבדן כלבם-יחידים היה כבד מנשוא. הם החליטו לכתוב לו קבר בנינתם ולהציב מצבה. סביבה נשתלו וורדים אדומים, ממיצי ריח ניחוח.

לאחר שבעת ימי האבל, חזר הבעל לע' בידות, אולם גם לאחר מכן מתייחד הזוג יום עם זכר יקירם ליד המצבה הקרה. תהיה נשמתו צרורה בצרור החיים.

כל ישראל ילדת לכיש

ששה ימים לאחר עליית המושב שדה-דוד על אומתו בחבל לכיש, נולדה בו ה" ילדה הראשונה ויקרא שמה בישראל לכי" שיה.

תאומים יקרים

המוסד לביטוח לאומי עיבד הצעת-חוק, לפיה תיהנה ילדתי-תאומים ממענק-לידה של 80 ל"י, לעומת 55 ל"י המוענקות ל" יולדת רגילה.

עוף בשק

בשר-עוף ישוק בקרוב בישראל כשהוא מנוקה, מרוס וארוו בשקית נייר שקיף, הודיעה תנובה. עקרת-הבית תוכל להסת' מק בהטלת העוף הרחוק המרוס לסיר.

על כל חפונים אלו בכך

עניין שהוא, לצרף 800 פר- טח בכזבים.

על כל חפונים אלו בכך

עניין שהוא, לצרף 800 פר- טח בכזבים.

מלונאות

גלידה מעשלתית

ממשלת ישראל הפכה השבוע לבעלת מלון סאר מפואר באמת. היה זה המלון אכדיה ששמד ערב סתיחתו ובו השקיעה הממשלה קרוב למיליון לירות. את יותר משני מיליון הלירות הנוספות השקיעו יהודים דרום-אמריקאים. כמה מן התוצאות של השותפות הממ-שלית: דרום אמריקאית במלון בן חמש ה-קומות, שלוש המעליות, 120 החדרים, 220 המיטות והמנהל האיטלקי, על חוץ הים ב-הרצליה:

- מגרש חנייה ל-400 מכוניות ושני מגרשי טניס.
- ביתן ירקק גאה, שימשם גן יל-דים לילדי אורחי המלון, שיוכלו גם לשכור שומרי תינוקות (בייביסיטרים) לילדיהם ה-צעירים יותר.
- קפה, אולם ריקודים וקולנוע ליו-תר מאלף איש.
- 120 ביתני רחצה (רהוטו של כל אחד מהם: שולחן מתקפל, שני כסאות מרגוע).
- תפריט איטלקי למופת, המכיל בין השאר, ארבעים מיני גלידה.

חקלאות

אגוז בינלאומי

450 משקיעי הון בעלי עסקים בינלאומיים, יוצאי ארצות הברית, קנדה, קובה וגואטמלה, החליטו החודש להשקיע קרוב לחצי מיליון לירות במטע חקלאי חדש: גידול אגוזי פיקאן המוארכים, על 1500 דונם דרומית לבר-טוביה.

כפי שאפשר היה לצפות ממשקיעי הון כה רבים מארצות כה רבות ידעו הם את אשר הם עושים: אגוזי הפיקאן, הנחשב למעדן, הוא לא רק מאכל מבוקש מאד אלא נדרש, בגלל שמניו, מאד גם בתעשייה הרפואית והתמרוקית, שלא לדבר על שיי-מושיה הרבים של קליפתו.

לא היה זה המניע היחיד למשקיעי הון: נטיעות נסיוניות בעבר הוכיחו שבישראל יגדל הפיקאן ב-30% יותר מהר מאשר במקום גידולו העיקרי, מדינת טקסאס אשר בארצות-הברית, יניב אגוזים שיהיו גדולים עד 40% מאלה הגדלים בטקסאס.

● כל שם אחד של נמרוד, ניבור הצייד — ותהי ראשית ממלכתו בבל וארץ וי-אנד... בראשית פרק "פטוק".

תמרורים

נישואין. מלך לוב מוחמד אידריס אל-סוסי, 65, ובת בעל אחוזות מצרי, עליה למלון, 37, בקהיר, תחת סנדקו של רודן מצרים גמאל עבד אל-נאצר. עליה תהיה האשה השנייה בארמון אל-סוסי, שטרם מילא את המכסה המוסלמית המתירה נשואי ארבע נשים בעת ובעונה אחת.

נחוג. יום הולדתו ה-49 של ראש ממשלת בורמה זה שבע שנים, או נו, בתל-אביב. המנה העיקרית במסיבת יום ההור-לדת של ראש הממשלה הבורמאי שביקר בישראל משך שבעה הימים האחרונים: דגים ממולאים, לפי תפריט יהודי ביתי.

נחוג. יום הולדתו ה-50 של אלכסנדר ניקיטין אברמוב, שגריר ברית המועצות בתל-אביב. אברמוב, הידוע בין ילדי רמת-גן כמדוד הממושקף המחלק סוכריות חגג את יום הולדתו במסיבה צנועה בביתו.

נחוג. יום הולדתו ה-50 של אחד מגדולי הסופרים הרוסיים, מיכאיל אלכסנדרוביץ' שולוכוב, בעל הדון השקט, שעובד לאר-פירה, הוסרט כסרט. תפוקתו הכוללת של שולוכוב עד יובלו הראשון: 121 מהדורי-רות 55' לשונות, ב-21 מיליון ספסים.

נחוג. יום הולדתו ה-80 של תומס (יו) סג ואחיו) מן גדולי הסופרים הגרמניים של המאה העשרים, בעל פרס נובל לספ-רות (1929) ואחיו הצעיר של הסופר היינ-ריך מן ואביהם של הסופרים אריקה וקלאים מן. מן, שהתפרסם בספרו הגדול בית ה-בודנברוקים — עלייתה, התגוננה וירידתה של משפחת כוחרים — גלה ב-1933 מרצון עצמו מגרמניה הנאצית, עבר לשוויצריה ו-לארצות-הברית, בהן הקים את ביתו, ממנו סרב לחזור לגרמניה אף לאחר מלחמת ה-עולם השנייה.

הפיה המסננת של EDEN

עוצרת חמרי גרוי, משבחת

את הטעם

מה פעולת הפיה המסננת של עדן

היא עוצרת חמרי גרוי היא חונעת טבק משפתיך היא חמצה את מלוא הטעם היא חננת את העשן

ע ש ן ע ש ן נ ק י

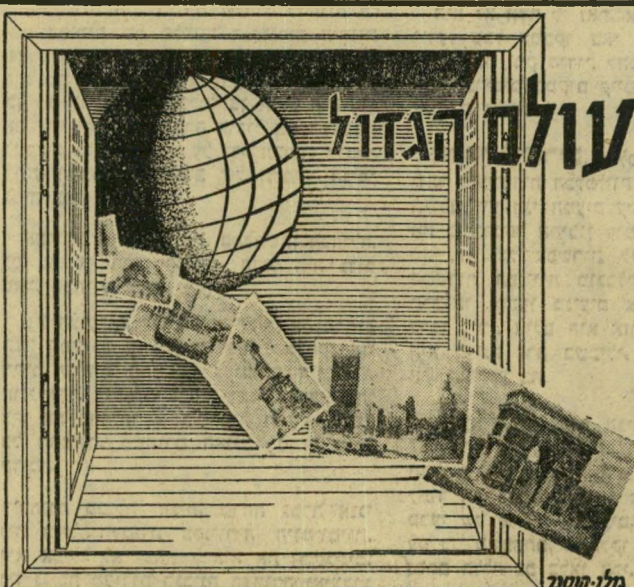
אלה המעשנים - עדן. אין נבול להנאתם ואין קץ לתחושת סיפוקם - ולא במקרה. חודות לפיה המסננת של 'עדן' העומדת תריר על המשמר. נשאר עשן הסבך המעו-לה של 'עדן' כה צונן, כה נקי. כה רך. עד כי הנשימה הריחנית האחרונה רענונה כראי-שונה. כל סיגנית 'עדן' ספתה אותך לבאה

20 בעד 400 פר

עדן EDEN

הסיגריה הישראלית המעולה עם פיה מסננת

ED 78

החלון לעולם הגדול

ארטיק

לקידום לימוד ההיסטוריה והגיאוגרפיה

תמונות נהדרות המדגימות מראות היסטוריים ומקומות גיאוגרפיים מערי תבל כאלבום מהודר

באם רצונך לבקר חנים באחת מערי תבל אסוף את חסונות 'ארטיק'

בדשן חמונה רכל של גוון 'ארטיק'

אמנות החיים

על פאריס

על פאריס

לא חיכה לתשובה. — בוא עלה — אמר — היא נוסעת בכיוון שלנו.

עיננו כעבור שתי דקות התברר שישראליות ואותה בחורה היו לפני שנתיים באותו יום ובאותו חודש באמסטרדם, ורק בדרך נס לא נפגשו. הם החליטו שצריך להיפגש עכשיו. ירדנו מהמכונית, לאחר שישראלית קבע אתה פגישה. — הוי, מה עשית! — זעק ישראלי — קבעתי אתה למחר, ומחר באה האמריקאית! מה לעשות? נפרדתי ממנו לשלום, מפני שבאמת לא יכולתי לעזוב לו מה לעשות. פגשתי אותו שוב ב־2000 אחרי חצות במונפרנס, שלוב זרוע עם נערה צהובה. — אל תשאל! היו לי שתי פגישות. הערב אבל אחרתי. כמו שאני עומד ולא יודע מה לעשות עוברת זאת ושואלת אותי באנגלית איפה בולדווין מישל, עד עכשיו אני מראה לה איפה זה. אני מיכרר לגשת לאכול משהו, אני מת מרעב. הייתי אוכל עכשיו סטייק טוב עם פריט. בוא ניגש לרוזיה. כבר שבועיים לא התקלחתי, אני לא יודע מה לעשות. לא מספיק קים כלום. בפאריס אי אפשר להתקלח. אף אחד לא מספיק כאן להתקלח. אני חושב שבמקום להתקלח אני אולי אסע לריביירה. יש שם אחת שהומינה אותי, אני לא יודע מה לעשות, אני חייב לה כסף.

אי צורך לנסוע לאיי הדרום, לשכב על הגב, לקטוף אשכול בנגות ולתקוע אותו בעצליהם לפה. גם בפאריס אפשר לשכב על הגב, ולא לדאוג. זאת לימד אותי ישראלי אחד, נבון מאד, שמסיבות בטחוניות לא נקרב בשמנו. אולי נקרא לו ישראלי. — שמע, זה נורא — אומר לי ישראלי ערב אחד — קבעתי פגישה עם שתיים ואני לא יודע מה לעשות. אחת צרפתייה, ואני חייב לה כסף, היא שלחה לי מכתב ואמרה שהיא רוצה ללכת היום לתיאטרון. השניה שודית, באה אתמול לפאריס וקבעתי אתה ללכת היום לפיגאל. אין ברירה, מוכרחים לאכול. הלכנו לאכול — אצל ז'ולייין, ישראלי הזמין סלט עגבניות, מנה עוף צלוי וכל מיני שאר ירקות, אחר קינח בגבינה קאממבר ויין לבן. — בפאריס מוכרחים לאכול — אמר ישראלי — אחרת אין כח. אתמול הייתה אצלי האמריקאית. אני משתגע מרעב. אני חייב לה 3000 פרנק, ושארתי בלי כסף. נתי את החליפה לניקוי, מחר באה זאת עם המכונית שהייתי אתה בספרד. היא הומינה אותי לשבוע להבראה. אני לא יודע מה לעשות. אני משתגע.

***
הייתי מתחתן. אך הייתי עסוק

אחר שקינח ישראלי ביין וגבינה, הזמין כוס קפה. — בפאריס אסור לערוך פגישות — אמר — זה עולה ביוקר. אתה קובע פגישה עם אחת, ובדרך לפגישה אתה פוגש אחרת. ועל ד האחרת יש עוד אחרת. פה צריך פשוט להסחף בורם, זה הכל. אבל הארץ היא ספרד. מה אתם יודעים. זאת ארץ! היית בבלאריס? בית, שלושה חדרים, ב־5000 פרנק לחודש. כל בוקר חותרים בסירה, הים חלק כמו ראי, היו שם שתי אמריקאיות שהשכירו חדרים. היו לי אתן פרובלמות. נסעתי לפאלמה מאיורק — גן עדן, שם לא צריך לעשות כלום. הכל בא אליך. היתה אחת שרצתה להתחתן אתי, אבל בדיוק באותו רגע הייתי עסוק. חבל הייתי מאוהב בה. אני מתכה לשחקנית אחת פינית, היא צריכה להגיע הנה בשבוע הבא. הכרתי אותה בהלסינקי, היא הבטיחה להשיג לי עבודה. אין כמו פינלנד. שמע אתה לא צמא?

***
בירה. סנדוויץ' קפה. תות שדה

מרתי שאני צמא, והלכנו לשתות. ישראלי שתה מיץ אונס עם עוגה. אחר כך הוא אמר שהעוגה מצמיחה אותו נורא, והוא מוכרח לשתות בירה. הבירה עוררה בי תאבון, והוא היה נאלץ לאכול סנדוויץ'. הסנדוויץ' הצמיח אותו. והוא שתה כוס קפה. — בוא החוצה — אמר — אחרי הקפה אני מוכרח לאכול תות שדה. אני אשתגע אם לא אוכל עכשיו תות שדה. בפאריס זה אסון, הכסף נשפך ואתה לא יודע מדוע. פשוט אסון.

הלכנו לחפש תות שדה. ישראלי קנה שתי חולצות טריקו צהובות, זוג גרבי גיילון וזקס קורדורוי, אחר הוסיף על זה עציף משי ועניבה. — אי אפשר לעבור ברחובות האלה בלי לקנות — אמר — אני בדרך כלל משתדל לא לעבור כאן. אבל לפעמים זה לא הולך. מצאנו חנות פירות. ישראלי קנה קילו תות שדה ואכל אותו בו במקום. על הכביש נדלק אור ארום, ומכונית קטנה נעצרה. במכונית נהגה בחורה. — לאן את נוסעת — שאל ישראלי את הנהגת. אבל הוא

מפני שלא אוכלים ארוחת בוקר. לאכול במסעדת הסטודנטים אי אפשר, זה כמו להיות נשוי — מוכרחים להחליף, אין ברירה. ההיא עם המכונית שהייתי אתה בספרד עושה לי חור בראש. לעזוב אותה, זה כמו לעזוב קיבוץ. שמע, אני מוכרח עכשיו לקחת גלידה, לא יעזור. אני מוכרח גלידה. אני כבר לא יודע מתי אלך לישון. פשוט אסון. בפאריס אי אפשר לישון. אף אחד לא ישן כאן רק הישראלי. אני לא יודע מה אתה, אין לה איפה לישון. אחר כך באים עתונאים מהארץ וכותבים שהישראלים כאן שנוררים. היא כאן ההוא ממטריב. מה שמה, הייתי מוכרח להכיר לו חתיכות. הבאתי אותו אל יהודים שהאכילו אותו חינם. השגתי לו הזמנות לתיאטרון, קניתי לו סיגריות בזול, הוא נדבק אלי כמו צל ושתה סודה כל היום, עד שרצו לגרש אותי מהסקוט בגללו, וכל הזמן שאל רק על חתיכות וניסה להידבק לכל אחת. אחר כך הוא הלך וכתב, אל תשאל. שהחברה במקשים זנבות סיגריות. למחרת שוב לא פגשתי אותו. עברו כמה ימים והוא לא הופיע. אחר כך התחילה להפתחן השמועה — קרה לו אסון והוא התקלח. במקלחת הוא התקלף ונשאר ממנו פצלות-פצלות, עד שלא נשאר ממנו כלום והוא מת. זה איש שיוודע איך לחיות ואיך למות.

העברית באה לפלצל

יו שם שלושה — אחד גבוה ושמן, אחד קטן ורוה, ואחד לא גבוה ולא שמן ולא קטן ולא רוה. הגבוה השמן ראה מיד עם מי יש לו עסק ופנה אלינו ישר בעברית: רוצים להחליף כסף? — כמה השער — שאל זה שהיה אתי. — 58 — אמר הגבוה השמן. הקטן הרזה הוציא ארנק גדול ושמן, ופתח אותו. לפי הערכה זהירה היו שם 50.000 דולר. אולי קצת פחות. הוא לא דיבר עברית. — 60 — אמר זה שהיה אתי. — תבואו אחר כך — אמר הגבוה השמן. — מאיפה אתה יודע עברית — שאלתי — היית בארץ? — אף פעם לא יצאתי מהפלצל — ענה לי — העברית באה. הנה. אתה מהארץ? — כן — עניתי. — מה המצב שם, כמה השער? —

הזונה שריברה אידיש

לכנו למסעדה. הכל מסביב היה כשר. נקניקים כשרים, עופות כשרים, שימורים כשרים, יין כשר לפסח, מרחץ טורקי ומקוה כשרה ושתי זוגות יהודיות כשרות. וגם הרבה צימוקים ושקפים, חלבה, סומסום ועתונים באידיש. על החלון היה תפריט. בתפריט היה כתוב שיש קישקע בזול, 100 פרנק, וכבד בזול, 100 פרנק, וכל מיני דברים בזול. אבל זה היה רק בחוץ על החלון. אחרי שישבנו הזמנו מרק עם קרעפלך התברר שאין קישקע ואין כבד יש רק ביפטסק ב־400, עוף ב־350. שילמנו 100 בעד המרק, 150 בעד השולחן, 50 בעד המפית, נתנו עוד 12 אחוז ויצאנו רעבים למסעדה אחרת. בסלצל אין מטרה, ביה. במסעדה האחרת קיבלנו כבד עם תוספות, אחר כך התברר שבעד כל תוספת צריך לשלם לחוד, אבל זה כבר לא היה חשוב. ביה. זונה אחת פנתה אלינו באידיש. יש לה קרובים בקיבוץ. שני יהודים יצאו מהמקוה ופתאום אחד נתן לשני סטירת לחי. כנראה שהיתה לו סיבה, מפני שהראשון לא צעק געוואלד. השמן הגבוה והחברים שלו לא היו. נכנסנו לקפה ושאלנו ישר בעברית איפה אפשר למצוא אותם.

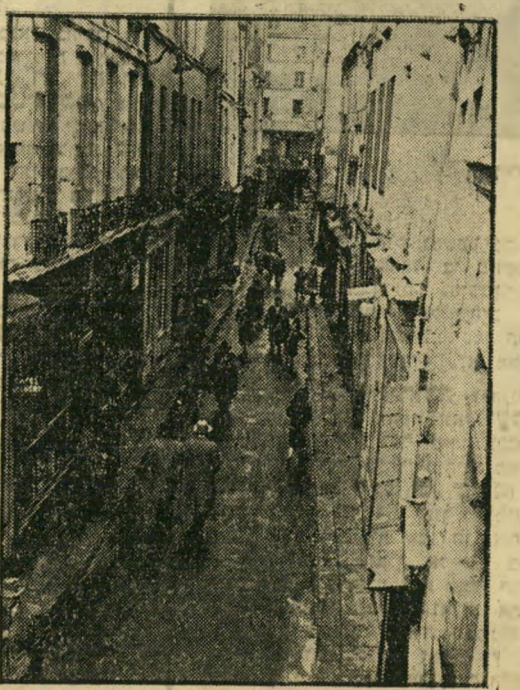
— גם אני יכול לעשות את זה — אמר בעל הקפה. — מה אתה יכול לעשות? — שאלתי. — גם אני יכול להחליף לכם כסף. — מה השער? — שאל זה שהיה אתי. — 60 — אמר בעל הקפה. בזה הרגע נכנס השמן הגבוה. גונבים את הקונים, ה? — אמר השמן בצנינות. — מה יש — אמר בעל הקפה — קניתי את הקונים? — לא מגיע לחיות? — הם באו אלי קודם — התעקש השמן. — תוכל להזמין אותם אחר כך לכוס קפה — אמר בעל הקפה ומיהר להחליף את הכסף. היו לו אצבעות ארוכות של ססנתורן ומבט יהודי עצוב. הוא שאל אותנו אם אנחנו מעוניינים גם בטרנסאקציות. הוא יכול לסדר. ואם רוצים לשלוח חבילות ארצה, גם זה אפשר, כל ישראל חברים.

השורד את הרבנות

חוץ חיכו השמן הגבוה והקטן הרזה וגם השלישי על כל אחד היתה תלויה מצלמה — איפה הן היו קודם? הם רצו למכור את המצלמות בזול. הודמנות. לייקה. בבית יש להם מציאות עוד יותר גדולות. בבית, מתחת לתמונה של הרצל היתה לייקה יפה. השלישי הוא בעל מסעדה לא כשרה בפלצל, אצלו עולה מנה עוף 100 פרנק פחות. עשיתי חשבון שאם אוכלים אצלו רק 50 מנות עוף ליום, הוא גודל מפי הרבנות 150.000 פרנק לחודש. ואם נניח שיש בפלצל רק 50 מסעדות כשרות, משתכרת הרבנות 7.500.000 פרנק לחודש. שהן 45.000 לירות שלנו, אבל כמובן שאין זאת סטטיסטיקה מדוייקת, מפני שכאן לא אוכלים רק עופות. בטיכום היה לא רע בפלצל. אבל היהדות בגולה הולכת ומתנוונת. מוכרחים לעלות לרחוב לילינבלום.

מעריב והחתיכות

לכנו לרוזיה. ישראלי אבל ביפטסק עם סימפריס, וקינח כרגיל ביין וגבינה. — אחרי חצות מוכרחים לאכול בפאריס — הסביר — אי אפשר אחרת. אם אתה רוצה לחסוך כסף, לך לישון לפני חצות. זה הכל

הפלצל בפאריס
זונות כשרות וקישקע בזול

הכל אודות או נו

פסוקי השבוע

עוללות ביקורו של ראש ממשלת בורמה או נו בישראל:

● לאחר לינת הלילה בדגניה א, הו' דרו האורח האדוק בדתו הבודהיסטית ל- צאת עם מלחיו אל הירדן הזורם סמוך לחצר המשק, מילא מספר בקבוקים ממי הנהר, הסביר: "אבאי מים אלה לידידי הנוצרים בבורמה."

● בטקס קבלת-הפנים שנערך בחודש הפועל של ההסתדרות הוכיח ראש ממשלת בורמה התמצאות דקה ביותר בדרגות ה- חשיבות שבצמרת המדינה, הזכיר בדברי ברכתו קודם כל את שרהבסתחון דוד בן גוריון, ורק לאחר מכן את ראשי-הממשלה משה שרת.

● את הפיסתו הפילוסופית, לפיה אסור להרע ליצור חי, גילה או נו הלכה למעשה בשעה שנכח בתרגולת אש של יחידת צה"ל: הוא ריכז את כל תשומת ליבו על ארובת מבוהלת שהופיעה בין הסלעים, ניס- תה להימלט מאימת היריות.

● לאחר שביקר ביקב בראשון לציון ביום בו חל יום הולדתו, שלחה הנהלת היקב לאורח המתנור ממשקאות חריפים מתנה: 24 בקבוקי מיץ ענבים.

כל ועלי רודנסקי

בפתיחת מועדונו החדש והמהודר צותא של המרכז לתרבות מתקדמת ברחוב דיוני- גוף בתל-אביב, ולאחר שהוכרו באותו מעמד על ייסוד פרס רודנסקי לספרות, קם חתן המסיבה אברהם (על מלאת) שלונסקי להשיב לברכות, ומחמת התרגשותו דיבר בקול נמוך ביותר. לאחר שמקצה האולם

שר-הדואר יוסף בורג; בחנוכה החיגוג הישיר מירושלים וחיפה לתל-אביב: "עיקר חשיבותו של החיגוג הישיר הוא בכך שיסייע להפיג עצבנותם של האזרחים. אני מקתה כי מן החיגוג הישיר נגיע גם לחיך הישיר."

אליהו-משה גנייהובסקי, חי"כ ה- פועל המזרחי, בשעת הדיון בכנסת על בעי- יית השחיטה השחורה וממכר בשר גמלים וחמורים: "לפי דברי חכמינו זכרונו ל- ברכה יהיה המשיח, לכשיבוא. עני רוכב על המור ועל החומרות. לצערנו, עתה ה- חמור וחבריו רוכבים על המדינה."

ניקיטה כרוזניצ'ב, מוכיר המסלגה הקומוניסטית בברית-המועצות, בתשובה ל- שאלה אם לא התעייף יתר על המידה לאחר סיור של שלושה ימים במחוזות יוגוסלאב- ביה: "לעולם אינני עייף. החיים קצרים, ויש לחיות אותם במלוא התנופה."

סיר ווינסטון צ'רצ'יל, ראש ממשלת בריטניה בדומס: "האור"ם נוצר לא כדי להעלותו השמימה, אלא כדי להצילנו מ- רדת התומות."

מריה ריבה, כוכבת הטלוויזיה, בתה של מარלן דיטריך, שבאה בשעתו לישראל בלוחית שתי בנותיה כדי למלא תפקיד רא- שי בסרט שלא צולם בסופו של דבר: "מעולם אינני חשה עצמי בטוב כמו בשעת הריון. זהו הזמן היחיד בו יכולה אשה לשבת בחיבוק ידים, ובכל זאת להיות פרודוקטיבית."

כל דיירי חושי

חי"כ חרות שנון-קריאות-הבנינים ד"ר יוחנן באדר היה הראשון שהביא ליש-

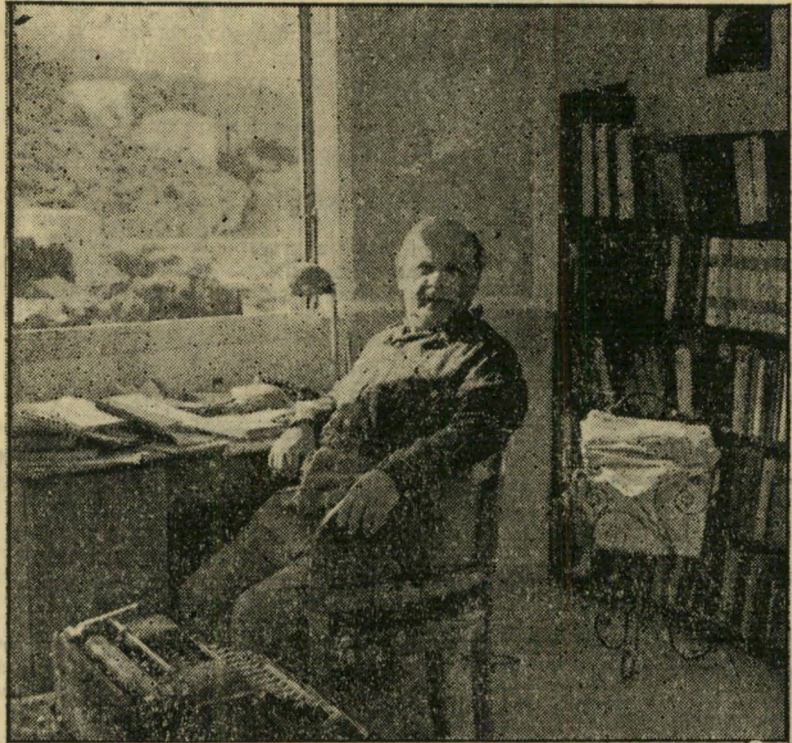
Table with 10 columns and 10 rows, containing numbers 1-45 in a grid pattern.

פזמונים: 2. נגני ומשה בורג; 8. איש שכוחו היה ערותיו; 10. סגן נשיא הבוכה בציר יר; 13. היא דייח שעתה; 14. "כיי..."; 15. כס יה, מלחמה בעמלק; 16. ג מכס; 17. כזה היה נום; 18. בעין ר' איר; 20. מכלה נגדים; 21. מוקש ר רכב; 23. היא נכה את בנייה; החייל שנפל על מוננו, כדי להציל חבריו; 27. ה- גים של; 29. בנו יפש של נוח; ההר של נוח ארמנים; 32. אפי להגיש אותן; גלילות בלי סוף; מייצר הגפרור;

1. 35. אליל מפלגת אחדות העבודה; 37. 2. של צ'רצ'יל; 39. על-מנת; 40. שר; 42. כמעט בכל דירת שיכון; אוניות רבות; 44. שר מסחר ותעשייה זימפלגתי; 45. אויבם של אמיתי ובן ין.

חמשה-עשר פרסי ספרים לפותרי תשבץ-העודם הזה- 918

רם אריאל, ירושלים, ליפנת עילית 47; עמלה בורנשטיין, צה-ל, ד.צ. 2167; אבי בורשטיין, ירושלים, רמב"ן 7; שאול בן שלמה, צפת, ת.ד. 8, מרכזי דן, תל-אביב, מיכל 20; אריה חלפילר, חולון, המעפלים 52; כרמלה וייסמן, עמינד, דוארניע הגליל העליון; בנימין ורד, נח-לאות, דואר יקנעם; משה תנוכה, ירו-שלים, רחוב עין-גדי; גדליה יוסקוביץ, צה-ל, ד.צ. 2232/6; דב מישל, חיפה, גולומב 10; טר"ש מאיר קליגמן, צה-ל, ד.צ. 2344 ב; אהרון רוטשילד, חיפה, הרצל 85; שוכמן, תל-אביב, בלוך 44; עמרם שמר, רמת-גן, חיבת ציון 31.

דייר-חינם ש. שרוב לא. ח. שיר

נשמעה צעקה: "לא שומעים!" השיב שלונסקי בהומור המיוחד לו: "אין דבר, לא אמרתי שום דבר חשוב!"

עקביות קיצונית שאינה מוכירה כלל את עורכו הראשי הוכיח השבוע הומוריסט מעריב אפרים (הדוגיא) קישון: לאי חר שכתב רשימה המתארת כיצד העטים הכדוריים עוברים מיד ליד ונעלמים מכסי בעליהם, גילה כי החל להשתמש לצורך כתיבה במילוי בלבד, ללא העט: "אם יס- חנו, שיסחבו רק את המילוי!"

בת ועדת החוקה, חוק ומשפט בכנסת את הידיעה כי דפוס ישראל בו מודפסים גם העולם הזה וגם חרות, הופצץ. לשמע מלה יחידה זאת שאל חי"כ מפא"י יעקב שפירא בתדהמה: "מן האזורי?" על כן השיב באדר מיד: "לא מפא"י!"

בעיקבות הכתבן יהודה (להגנת אבא חושי) בורלא והסיומנואי יעקב (ה- עיריה חותא) אורלנד מיהר ללכת הש- בוע תושב נוסף של דירת-חינים בשיכון ה- סופרים החימאי שלום (ש. שרוב) שפירא שהקדיש מעל דפי דבר שיר לאלמוני איש חיפה" שראשי תיבות שמו הן "א.ח." קטע מן השיר: "... ואלך אל אחי בסבלותם קודש/ בעשן בתי-התרושת ואבק המכרות,/ ברהב הרוחות בנמלים/ ואבאי את שירי אל משיב בזכוכית/ אגדה ססגונית מקרי- שה/ אל יוצק הברזל וממס עץ הגומי,/ אל חותך במשור את האבן/ אל הופך סלעי- הר זרם לבה רותחת/ בכור ההיתוך ל- מלט."

נשובות להשקשת ראה ספר לסכתא בעמוד 20

גניח" הציעה התנגשות העודם ה- זה - אבא חושי הצעה שאני מקוה בכל לבי כי לא תוגשם עליידי ראש- העיר שלי. אחרים, כמו אמנון פליישמן מחרדה או מוניה שביט מגבעתיש, נז- כרו במתיחות הישראלית-מצרית האקטוא- לית, והציעו הרומנטיקה על גבול או "שמי 7.92" - "נעים מאד. שמי 303". במרחב שוטטו גם מחשבותיו של

באמיה תנא מרעננה כשהציע מהפכה ז'מהפכת-נגד בתימן משה קרפץ מקריית שמואל בחיפה מיי- צג את כל אלה שעסקו במדיניות העולמית בכותרתו פגישת נציגי המזרח וחי- מערב בעיניו של פסימיסט אותו דירעיון, בצורה כללית ומופשטת יותר, מג- דיר שלמה מרדכי מתל-אביב בתור כוח ז'מול כוח, בעוד שרוני קניגסברג מחתת אביב בנגב רואה כאן התנגשות בין רגש וחוכמה. מנשקה משק מנרה (אגב, זהו אותו מנשקה שבפסע שעברה שכה לחתום את שמו ועכשיו קישט את כל מכתבו ב- מסגרת של משפטים: "אל תשכח לח- תום") רואה כאן, התנגשות הרבה יותר משוטה: התנגשות מכונניות בעיני טיים. וזוהי באמת זווית ראייה מקורית שאף אחד אחר בין המשיבים לא העלה או- תה על דעתו משום-מה. הצעה מקורית את- רת היתה זאת של מאיר מונטלייה מתל- אביב: הצעת סמל לכת המתאב- רים בהודו.

זהו הסוף, הפעם. ועתה שחררו את רמי יונכם הפרוע כדי למצוא כותרת לקשקשת החודשה.

הכותרת פווייה, ששלח לי גוד זאבי אביב, לא הבנתי כלל עד שבא שובאל פון קריית בורוכוב רחוב 1 מס פר 1, אחרים) שהביע את הרעיון ויציעות, כמו שאמר דן בן-אמוץ, עלישית ת מצא מין את מינה. הוא א חבה בספר האחרון. אגב, אותו רי-גידן היה לרגליו של ישראל רביש ו מתל-אביב יר את הכותרת ברית-מי: זה שת- סיאם. שרבים מן הקוראים לא יכלו שלא את תוכן העולם הזה לקשקשת מהן, החותמת בשם מע רצה דמת

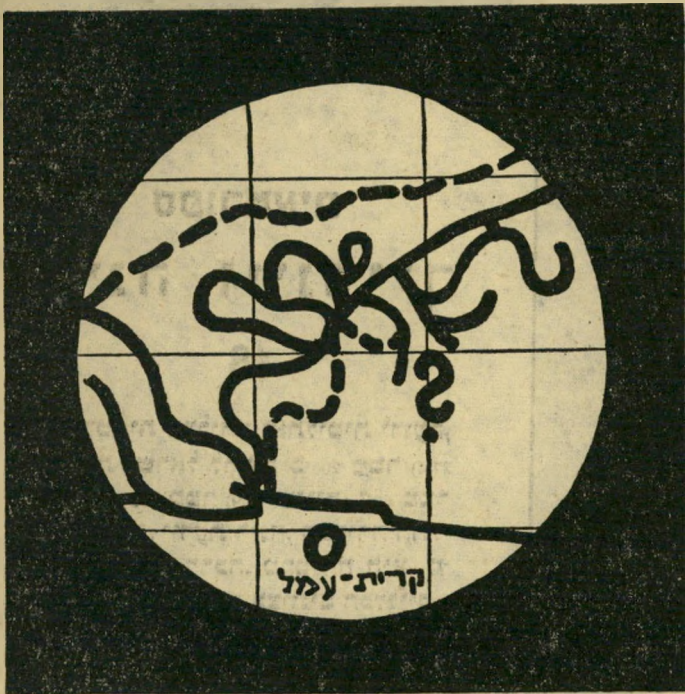
Handwritten signature or note at the bottom of the page.

אגד בכל הדרכים

האם אתה יודע את ארצך?
האם תוכל לזהות את הנקודה המסתתרת
תחת סימן השאלה שבמרכז המפה אשר
לפניך?
גם אליה מגיע יום-יום אוטובוס "אגד",
כשם שהוא מגיע לשכונתיה - קריית-עמל
והאחרות.
כל שעליך לעשות הוא לזהות את שם
היישוב ולשחזר בצורה כרטיס משומש כל
שהוא שד כל קו "אגד" שהוא למבצע אגד,
תל-אביב, ת.ד. 6137.
בין המזהים נכונה יוגרל פרס ראשון של
עשר לירות וחמשה פרסים של לירה אחת
כל אחד.

חידון הארץ

לאברהם קרביץ מחיפה, רחוב חיים 4, שזכה בשבוע שעבר בפרס של לירה אחת,
שיחק המול בשנייה. אך השבוע זכה אברהם, המודיע כי אגד מגיע גם לאזורי
יצחק (סימן השאלה של השבוע שעבר), בפרס הגדול: עשר לירות.
אולם אך נתבררה זהותו של אברהם, נתגלתה גם תוספת למכתב הפתרון שלו.
כתב אברהם: "תודתי נתונה בעד הפרס בכך 1 ל... הפרס הנ"ל ערער את כל
תקציבי ונאלצתי להקדיש חמש דקות כדי לכנותו מחדש. שערו בנפשכם מה היה
קורה אילו הייתי זוכה ב"10 ל..."
אברהם זכה, והוא צריך הפעם לשער בנפש עצמו.
הזוכים האחרים בחמישה הפרסים של לירה אחת כל אחד:
בטי אהב-עמי מירושלים, רחוב ממילא 36/40,
יעקב קיסלינגר מכפר אביאל, בנימינה, ת.ד. 14,
שולמית שורץ מחולון, רחוב גוש-חלב 4,
אפרים יפה מתל-אביב, רחוב סימפונייה 22
ויצחק קוטנר מרמת-גן (נחלת-גנים), רחוב רש"י 11.

דע היכן אתה עומד

קריית עמל:
נוסדה ב'1937.
יישוב עירוני בגבול עמק יזרעאל.
מערבית צפונית לנהלל.
מקום קייטנות ונופש.
סימן השאלה:
נוסד ב'1935.
יישוב עירוני בין עמק יזרעאל לעמק זבולון.

אגד בכל הדרכים

קולנוע

ישראל

אסור לראות

לפני חדשים מספר התקיים בקול ישראל
שולחן עגול על בעיות הצנזורה. בתום ה-
שידור פנה מי שהיה אז יושב-ראש המועצה
לבקורת סרטים ומחנות שליד משרד-הפנים,
ישראל ישעיה, אל אחד המשתתפים שהתקיף
קשות את הצנזורה, הבטיח לו שב"ב-קרב
יחול מפנה בעבודת הצנזורה. "עונו תגעגעו

פצצה חדשה נורת
גם ללבוש, גם למערומים

לימים האלה, אמר תוך חיוך, התכתן להרי-
קה רבתי של חגורת הצניעות.

בשבוע שעבר חל המפנה. הוא בא בשקט,
ללא תרועה, באותה סודיות המציינת את
עבודת הצנזורה מאז ומתמיד. רק חתימתו
של שר הפנים היתה חסרה כדי לתת תוקף
חוקי לתקנות הצנזורה, לפיהן חייב הצנזור
לאסור סרטים (ומחזות) שבהם, בין היתר:

- פגיעה בדת ובמסורת.
- עירואים העלולים לעורר שנאה או בוז
למבצעי החוק.
- פגיעה או זלזול בעקרונות המוסר.
- מוצגים מעשי רצח, נשמיים נבוליים
וגכותריה.
- מעשי זנות או סטיות מיניות.

הכולט והשמוח

תושבי תל-אביב, החוזים, לאחר אחיהם
בחיפה וירושלים, בנשקני קייט, השתוממו
לראות את השחקנים משליכים לעבר המצ-
למה מספר רב במיוחד של חפצים, מזנקים
אל הקהל. הסיבה: הטרט צולם בשלושה מ'
מדים תוך נסיון לגצל את הרגשת הצופה
שכל דבר מניקן אל המצלמה צונח בתוך
חוקי, אך בארץ הוא מוצג במהדורה דו-
ממדית, שטוחה.

הוליבור

פצצת זמן

הפצצה התפוצצה כחודש שעבר, כשהו-
דיעה מרילין (הפצצה הבלונדית) מונרו סופית
כי לא תשתתף אלא בסרטים דרמטיים בעלי
ערך. שרותי-התעמולה ההוליוודי שעמל שנים
להפוך את המודעות של מרלין מטופשת-
הפנים ועתירת-התמוקים, לסחורה המבוק'
שת ביותר בעולם הבר, נשאר לפתע בידיים

• בימי הבריטים היה כל סרט שקוצץ
בידי הצנזור נושא הערה מחאימה ברשיון
שהוקרן על הבד. הצנזורה הישראלית יונד
דיסקרטית, מסרבת לנגות את שמות הסרטים
שנאסרו, אלא תחת לחץ. המפיצים גם הם
משתדלים שלא למחות בפומבי על סרטים
שנאסרו, מחשש של נקמה באופנים שונים.

ריקות. נדמה היה כי תור הפצצות הבלונדיות
נגמר.

דיקנות של שעון. לא כן חשבו
סוכני הסחורה-החיה בהוליווד. הם מצאו
גוף חדש שהתאים לבגדיה, או מערומיה, של
מונרו המתמדרת. הגוף: שרי נורת (22),
ניצבה-לשעבר באולפני פוקס. השבוע, לאחר
הכנה רועשת מוקדמת, הודיעה קצין-העתונות
של התברה ג. גייטס כי "הגברת נורת הוד'
תמה על חווה לפיו תשחק סופית בתפקיד ה'
ראשי בסרט כיצד למצוא מאד מאד חן?
אותו תפקיד אשר סרבה בזמנה הפצצה-לשעבר
מונרו למלאות."

כשנשאל גייטס לסיכוייה של שרי בסרט,
השיב ללא היסוס: "רק תנו לה זמן. היא
תפוצץ את הקהל בדיקנות, כמו פצצת שעון."

טרמים

כמו בוי-פחם

מאחר שוינה שימשה לבמאי קארול ריד
רקע מצוין לסרט מצוין (האדם והשלישי)
סבה, לא ללא הצדקה, כי עיר בינלאומית
אחרת, ברלין, תוכל לשמש רקע טוב לסרט.
הוא טעה. קרה זה בברלין הוא סרט
נכוב, שאין בו מאומה, פרט לכמה וכמה
צילומים נאים ותמונות מתח שידו הבטוחה
של ריד ניכרת בהם. הסרט כולו אינו ער
שה רושם של יצירה חדשה, אלא של העתק
של האדם השלישי.

זה מעשה בנערה אנגליה, סוזאן (קלר
בלום) הטסה לברלין, מבקרת אצל אחיה,
קצין בריטי (ג'יימס טון) המשרת בברלין ר'
אשתו הגרמניה (הילדגרייט נף). נתקלת ב'
ברגש מן העולם התחתון, איבו (ג'יימס מי'
סון), העובד בשירות הרוסים.

ענינה הנאות של העלמה בלום גורמות
לפושע מייסון שישוב למיטבו, אבל לזמן
קצר בלבד.

קארול ריד משיג מידה של מתח, אבל ב'
רגע שהשיגו הוא מבזבז אותו על תמונות
אהבה חורגות מן השורה. למשל: מייסון
מבלה ליל אהבה (ובדיקת מצפון) עם קליד
בלום בחדרה של יצאנית, ברובע המזרחי
של ברלין.

נקודה נפלאה יהיה בסרט: התמונה ה'
אחרונה בה נופל מייסון הרגו על הכביש
מכוסה השלג בשטת ההפקר שבין האזור ה'
רוסי לאמריקאי.

ילדים: הן תמימות

קבוצת נערים (ונערות) צרפתים נוטשים
את העיר (ליון), מחליטים לחיות בכפר נוטש.
אחת הנערות, מאריה (אסטלה בלן) נאנסת
על ידי רועה צאן. אולם אסיוודה זי, המורד
גשת כל כך בסרטומי הסרט אינה אלא פרט
קטן בסרי בוסר, תמוקה צנועה (מכחינה
כספית), שצולמה על רקע תנוף של דרום
צרפת, אוצרת מנה נעימה של תמימות ה'
שופעת מן הילדים המשחקים בחן וקלילות
האופיינים לילדים.

מין יופי

"אין לזלזל במין", אמר פעם מפיך הולי-
בודי, והבריטים, אף על פי שהנערות שלהם
נחשבות ללא-כליך יסות ומיניות, הסכימו
אתה, החלו מוציאים מתחת ידיהם סרטים כמו
אמהות באזיקים. המנצל את הנושא ה'
מיני הבדוק: מכלאות נשים פושעות.

מכלול הדמויות, מהן יפות, מהן חזרות,
כולל: נערה גליגיס גונס השוקעת בחובות
עקב הימורים שלא עלו יפה, צעירה (דיאנה
דורס) היושבת בכלא במקום ידעה, פושעות
אחרות למרות נסיונו של במאי לי תומפסון
לשוות לכל הענין גוון חברתי, אין הסרט
יותר מאשר תרגיל של גרוי קולנועי שגרתי.

מערכה אחרונה

דו-קרב בג'ונגל הוא סרט בריטי בי'
השתתפות שחקנים אמריקאים (דאנה אנד'
רוג, ג'ין קריין) ויש בו מן המגרעות של
הוליבור ולונדון כאחת ואף לא אחת ממע'
לותיהן. כשמו, הסרט מספר על ריב בין
רמאי (דוד פאראר) לבאיתח חברת-ביטוח
(כוכב אנדרון), ריב המסתיים בהרפתקה
(כוללת אריה טרוף) בג'ונגל האפריקאי.

רק במערכה האחרונה, בעיקר הודות ל'
אריה, נעזר הסרט לחיים עצרים. פאריס

ספורט

כדורגל

משחקים אסורים

התחרות הכדורגל בין קבוצות מכבי ור ביתר תל-אביב, במסגרת אליפות הארץ התקרבה לקראת המחצית כששחקני שני הדי צדדים שומרים על משחק נאה ורבי-מתח. התוצאות עמדו על 2:0 לטובת מכבי. רק באוויר ריחמה מתיחות סמויה. לפתע, בדקה ה-37, לאחר שהוזהר בשניה, התפרץ שחקן ביתר המשופם יעקב גמבש, לעבר השופט שר בקריאות גנאי. טענתו: "השופט נוטה בעקיבות לצד מכבי תל-אביב."

שר הורה להוציא את גמבש מהגרש, גמבש סירב. המתיחות שתלחה באויר התפרקה. אוהדי ביתר חמומי המוח התפרצו אל תוך הגרש, תפצו להכות את השופט בזעמם. רק ששת השוטרים שהיו במגרש הצליחו לעצור למספר דקות את הקהל, לברית את השופט לחדר ההלבשה, כשקהל האוהדים הרוגש מלווה אותו במטר בקבוקי גזון ריקים ומקלות.

אחר כמה דקות הצליחו הפורעים לפרוץ את השרשרת הדלילה של השוטרים שהוועקו למקום, מיהרו לחדרי ההלבשה. אולם השופט שר כבר לא היה במקום. את זעמם הוציאו על חלונות הבניין, שברו את כל זגוגיותיהם.

המשחק הסתיים (בינתיים). התוצאות אר נן ברורות.

אמר אחד הצופים: "הכדורגל הישראלי דומה לאותו זקן יפאני, הוא גודל מהסוף. עוד מעט יגיע לתור הינקות שלו."

איגרוף

משחק בהאשכים

1500 הצופים שנחכסו בסוף השבוע שעבר באולמו הפתוח של קולנוע גן-רינה התל-אביבי חזו, בלי שהוזהרו לכך מראש, בהמשך נוסף בתחרות האיגרוף בהמשכים הנמשכת זה שנים בין ביתר ומכבי תל-אביב. העסקנים המתרוצצים מסכיב לחבלי הווירה היו אותם העסקנים והתככים שליוו את הופעות המתאגרפים היו אותם התככים. רק השחקנים הראשיים באיגרוף בהמשכים לא היו בדיוק אותם השחקנים.

הזוגות נבחרו כמעט ברגע האחרון. השתתפותם של ארבעה מהמתאגרפים עמדה ממש עד תחילת הקרב בסימן שאלה, לאחר שהופיעו בקרבות מוקדמים בתחרות האיגרוף המקצועית בין עובד לפאלצ' ינאלי. מספר זוגות הופיעו בהפרש משקל של למעלה מד עשרה קילוגרם.

9:15 הגביע. הקרבות עצמם לא עמדו על רמה שווה. לעומת קרב מענין ויפה של פיבי קו (מכבי) ואקרי (ביתר) שנסתיים בנצחונן של פיבוקו, הופיעו במשקל תרגול שני מתאגרפים לא שחיים בכוחותיהם ובסיכוב השני נכנע המכבי בלאס בפני יריבו רחמים מכיתר.

תקרית בלתי נעימה ארעה בקרב בין מלמד (מכבי) ובין נהגיהמונית ברוך (ביתר); לאחר שני סיבובים בהם הראו השנים משחק עייף, הופסק הקרב עלידי הרוסא. דיר קארו, שצויה להוציא את מלמד שהומם. מספר חמומי-מוח קראו למלמד שלא יותר. הסיתו אותו להכות את הרוסא. רק בקושי נמנעה השתוללות על הווירה.

התוצאות: 9:15 לטובת ביתר. גביע ש' הוקצב בידי חברת סמפו ניתן לקבוצה המנצחת.

במסלול

מאמן חדש

לקבוצת הכדורגל של הפועל תל אביב נמצא מאמן חדש. עסקני הפועל בסירוב ביוגוסלביה התקשרו עם היוגוסלבי איבאן יאובניצ'ק (31) מאמנה של הקבוצה המצטיינת דינאמו ז'גרב, העומדת בראש הליגה היוגוסלבית.

פצויים לא ספורטיבים

משפט פיצויים ספורטיבי לא זכה להגיע לבית-המשפט האזרחי לאחר שמונה השבוע משה חיס, מזכיר התאחדות הכדורגל לבורר יחיד בין השופט בלה קלמן ובין מכבי פתח תקוה ושחקנו עמיחי כרמלי. השופט תובע סכום פיצויים של 5000 ליי לאחר שהוכה קשות בידי שחקן הכדורגל כרמלי.

עירימ

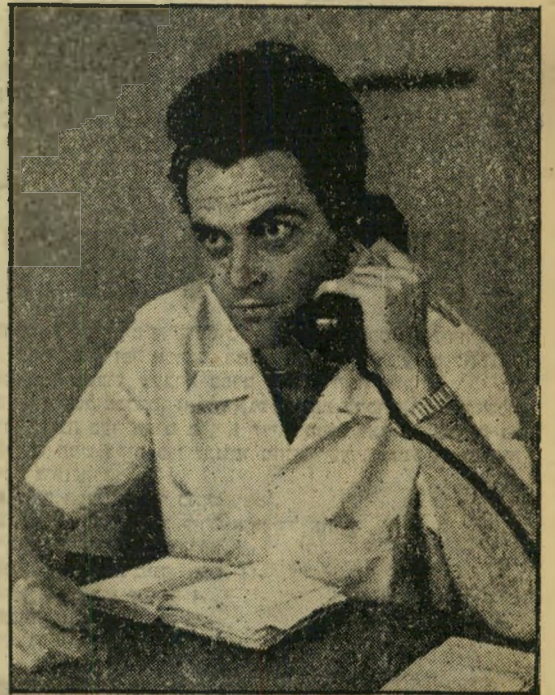

איש מנהלה

חזקיהו פרלמן

26

חייל קרבי, סמל בצה"ל, שהשתתף ונפצע בקרבות מלחמת העצמאות, הספיק חזקיהו אחר המלחמה לגמור את חוק לימודיו במדעי המדינה (וספ-רות עברית). הוא יודע את אשר לפניו ואומר: "אני אבחר בציונים הכלליים."

ספורטאית

רינה ויינרייך

18

ספורטאית מצליחה ואתליטית ידועה, אלופת ישראל לריצה ב-200 מטר (27.4 שניות), 100 מטר (12.9 שניות) ו-60 מטר (7.9 שניות) יודעת רינה, הצעירה התל-אביבית את דרכה. מבטיחה היא, מן הכרה: "אני אבחר בציונים הכלליים."

בוחרים

(המשך עמוד 3)

האמיץ של החוק, כאויבו הבלתי-רננתע של החלש.

אמנם, לא תמיד ניחש קרליבך מראש מי החוק ומי החלש. אולם לא איש קרליבך ירתע מתקלות כאלה. הוא שינה פשוט את עמדתו, הקיצונית תמיד, מן הקצה אל

קרליבך

יש מקום לשאלות מספר

הקצה, תוך שבוע, תוך יומיים, ופעם אפילו תוך חצי שעה. מקרה זה אירע, כאשר כתב בבוקר מאמר ראשי בכיוון אחד, שהתפרסם במהדורה המוקדמת, החויף-עירונית, נוכח מיד בטעות הערכת כיוון הרוח, ישב בלי היסוס, כתב מאמר הפוך לחלוטין, לא פחות קיצוני, שהופיע באותו יום ממש במהדורה התלאביבית המאוחרת. יתכן שוו הפרעה, המשקפת את התופעת הכללית.

את חוד עטו הטבול במיץ-מרתו הרגיזון תמיד האנשים אשר באותה השעה היתה, משום מה, רוח השוק מופנית נגדם. קרבן ידוע היה דוב יוסף, אדם הגון לכל ה"דעות, אם כי שיטתו לא תמיד היו פופר-לריות. קרליבך רדף אותו משך שנים באכזריות של גנא.

לא ניצלו מגורל זה גם רבים מלוחמי-השיחור, שלקרליבך לא היה מעולם הכבוד להימנות עליהם. הוא לא נמנע במאמרי מלהעמיד פנים כאילו יד לו בעניינים, אולם כשהגיר הלורד מיון, וברחוב שררה היס-טריה חולפת, היה הוא הראשון שסירנס אותה בכותרת: "בעד חטיפות!"

על מיבצע דומה חזר קרליבך כעבור כ" עשר שנים. הפעם היה הקרבן מנחם בגין. בימי הויכוח הגדול על השילומים, יצא קרליבך בסידרת מאמריו היסטורית נגד ה"שילומים, אולם למחרת ההפגנות בשערי הכנסת, כאשר רבו המאסרים בארץ, היה הוא הראשון לרדוף את הנאסרים בתרועת נצחון, כינה בכותרת את מנחם בגין בשם "המטורף הוה!"

אלה רק דוגמאות, ולא הקיצוניות ב" יותר.

רק יידי לכאורה אחד לדוקטור, הוא ה" שר משה שפירא, אשר יחסים מסוימים על רקע חברתי, אשר עליהם עוד ידובר, קושרים אותו אליו. אולם העובדה שחומר ממשלתי סודי ביותר, שהיה ידוע רק למע" טים בצמרת המדינה, טורסם במערב, נד קפת אך ורק לזכות כשרונו העתונאי של הדוקטור קרליבך.

ובקשר לכשרון זה מתעורר רות שאילות מספר.

אותו כשרון עתונאי עמד לו לקרליבך גם במרשת סגנו של שפירא, תת-שר הסעד החב דוק" טור ישראל שלמה רוזנברג. ב" שעתו חקרו שני סופרי מעריב, שאול הון ושאל בכחיים, את מרשת ההאשמות שהוטחו וה" תיקים שנפתחו נגד תת-השר. החומר שבידיהם היה כה מבוטס ששנים אלה חשבו לפרסמו מיד. אולם לא כן חשב קרליבך. הוא שלח לתת-שר שליח שהסת" גר עמו בחדר, בעוד שני הכת" בים ממתנינים בחוץ. לאחר פרק זמן יצא השליח, אמר לשני ה" כתבים: "החלטנו לא לפרסם את הפרשה!"

החלטה זו עמדה בתוקפה גם מאוחר יותר, כשמתחריו של קרליבך פוצצו את הפרשה. מע" ריב פירסם תחת הכותרת "ה" דו"ח המלא של היועץ המשפטי על מרשת רוזנברג" תעודה סוד" דית שנמסרה אך ורק לידי ראש" הממשלה משה שרת, ש"הדעות משה שפירא, ותת-שר הסעד ה" רב דוקטור רוזנברג. המלה "מ" לא" בכותרת היתה מקרית בהח" לט. מהדו"ח הושמטו כל הקט" עים שהיו מכונים נגד רוזנברג. דו"ח סודי אחר פירסם קרלי" כך בימי משפט קסטור. השוטט הלוי פנה או ליועץ המשפטי ב" בקשה להגיש נגד קרליבך מש" פט על בויון בית-דין.

עסקי מעריב שיגשגו. הדוק" טור בילה חלק גדול מזמנו ב" חוץ-לארץ, תמיד בבתי-מלון מ" פוארים. אולם כל זה לא סיפק את קרליבך, אכול האמביציות. הוא שאף ליותר מזה. הוא רצה גם להיות אדם נכבד, דבר שלא השיגו עד היום. לשם כך היה על קרליבך לקבל משרה

ציבורית, שבעקפין תהוה אישור להכרה הציבורית שלא הצליח להשיגה בדרכים אחרות. פתאום מצאו אנשים שונים שהוא ראוי להיות ציר ישראל במדינה חשובה. העתון, שכל עובדיו המרכזיים (והמוכ" שרים) הם רביוני-ניסטים לשעבר, זנח את הקו האופוזיציוני המובהק, התיחס עתה בדידידות כוללת לממשלת ישראל, ובעיקר לראשה.

שיירי הלל לגבורים לא הספיקו. דרושות היו בעיטות נגד שנואי המשטר. רק מטבע אחד היה בארנקו של הדוקטור, המטבע בו קנה כה רבות מהצלחותיו עד היום הזה: מטבע ושמו נבלה.

הטרוריסטים שהיו זקוקים לנבל, זכו לנבל שהיה מוכן לתת את עטו לטשטוש עקבות הטרוריסטים.

כל עוד נמשכת המערכה לגי" לוי חאמת בחיפה, לא תספ" מערכת העולם הזה בבעיות ספ" לות וצדדיות. אי לכך תוצא פ" שת קרליבך לאור בשלמותה רק בבוא חמועד.

הווי

מאסף ישי'ר

בתלאביב, סירב ילד שנסע באוטובוס למסור את כרטיסו לידי המבקר, למרות ש" הוסבר לו כי אחרת יוצא מן האוטובוס, הס" ביר: "אם אתן לך את כרטיסי, תקרע אותו ותקלקל לי את האוסף היפה שלי!"

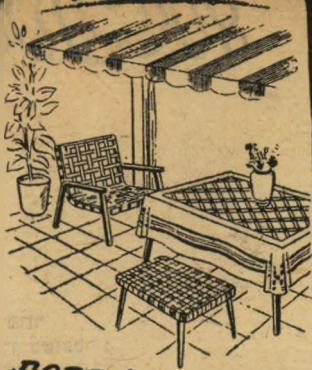
נוער חוסס

בבאר-שבע, התלוננה משלחת של תושבי שיכון משכנות בפני ראש העיר כי מחמת מחסור ממושך במים נאלצו התושבים לרחוץ את לדיהם במי-סודה מסיפונים.

מני הסוס

בתלאביב, סירב עגלון שהועמד למשפט לאחר שסוסו נשך אדם להודות באשמה, טען: "מה אתם רוצים ממני? הכיאו את הסוס!"

הגיע הזמן:

לרעה את הארפסת

כד ריפוד פלסטי
בצבעים סדהיכים
ויציבים ובדוגמאות
חדישות:

רפיה - קוית - פיקטו

שענויות ומפות
שולחן פלסטיות
אינן דוהות
מתנקות בקלות

השיג בכל החנויות - ואצל

לודטקס

תל-אביב: ככר ד'זנגוף 11.

אלנבי 122; נתניה: הרצל 9.

מאיד

מרחיחה ומכנסת

תוך כמה דקות לפי השיטה היעילה והחדשה בעולם של

ע ר ב ו ל

מחירה - 285.- ל"י בלבד

(כולל מ. מ.)

מיוצר ע"י מ. ו. בע"מ

מפעלי מתכת תלאביב

נקסטו

מכונת הכביסה האמריקאית

פרופי ליאון

קורסים למתחילים ולמתקדמים. מקנה את כל הרקורדים המודרניים

באופן המהיר שיטה חדשה הצלחה מובטחת כ"ס רקורדים רח' שינקין 17

הסיגריה המזרחית

החשה

עולה בטיבה ובטעמה על כל מתחרותיה

20 סיגריות 260 פרוטה

החברה הישראלית לתעשיית סיגריות

אני חוסכת

✓ זמן

✓ דלק

✓ ויטמינים

בעזרת

להקבוק

פלאנוס

מניעת ריח הזיעה

מובטחת ע"י שימוש יומיומי

ב-שופמים סבון ופודרה לגוף

DEODORANT

המכילים את החומר החדש והמפליא

HEXACHLOROPHENE

לסילוק ריח הזיעה.

תוצרת "עדיף" בע"מ

ספר אסבתא! באריבת איילי

זוג חמשים

מרקליט בשם דני מוזר
כך נחרת על קברו כשנספטר:
"כאן נטמן עורך-דין
כה חביב ועדין
כה הגון וישר — זה מוזר."

מפא"יניק דוהר בדה"סיטו
דרס לו מפ"מניק באוטו.
הוא אמר: "ידידי!
אם הלכת נגדי,
מה יכולתי אני לעשותו?"

באו עיני
הקורא אליהו שמיר, תל אביב, רחוב מסדה
14, שנח לי מספר מעשיות שאינני כפוחה
שעות במידה מספקת כדי להעניק עבורן את הספר המובטח,
המחכה גם בפעם הבאה לשורה המעשיות המשעשעות ביותר.
מכרי יצא חמוץ-גנים מחור רוסא השי — לשמשון ודלילה?
ניס. — לא, לי ולאשתי.

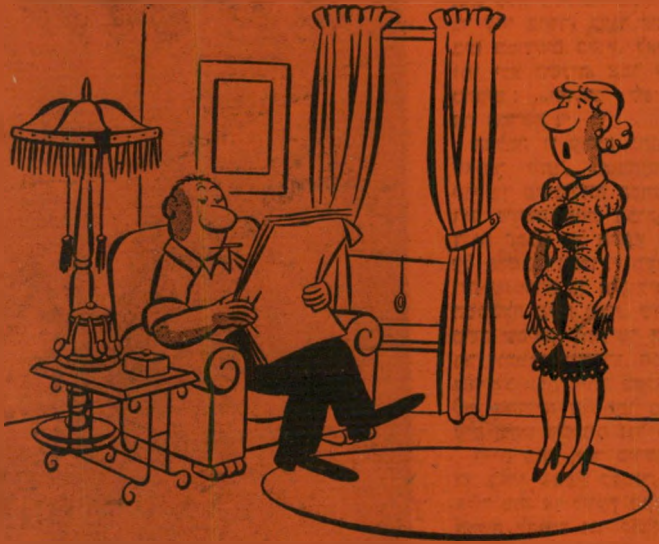
— מדוע פניך זועפות כל כך? —
שאלתי.
— איך לא אכעס? הרוסא עקר לי
שתי שיניים במקום אחת.
— אבל מדוע???
— לא היה לו עודף מ"ס ל"י.
יום אחד נתקלתי בקרן-רחוב בקבצן
שנשא על זחוה שלט: "רחמים! עיזרו!"
זרקתי מטבע, אולם היא נפלה מחוץ
לצלחתו. הקבצן הושיט את ידו, אסף
את המטבע והטילה לצלחת.
הרי אתה עיזר! — אמרתי. — כיצד
ראית את המטבע?
אתה צודק, — הודה הקבצן — אני
אינני העיזר. אני רק החלפתי אותו כדי
שיוכל ללכת לקולנוע.

בעיני מורה: תלמיד הביא לי יום אחד פיתקה מאמו: "נא לשחרר אח דני משיעור
אנגלית. הגרון כל כך כואב לו. עי שבקושי הוא מדבר עברית." יפה כהן, תל אביב.

מלון גלילי המקוצר

הערה טפלה — כל דבר שאומר גבר
בשעה ששתי נשים משוחחות.
השכחה — היכולת לצטט את ביאליק
מבלי לייחס את הציטטה לתנ"ך.
אישי שיחה נעים — אדם שלא שמע
אף בדיחה אחת קודם לכן.
נורניק — אדם הנוטל ממך את הבדי
דוה מבלי לספק תמורתה חברה.
כתובה — רשיון לאשה לנהוג בגבר.
צניעות — האמנות להניח לאחרים ל-
הבין בעצמם כמה חשוב אתה.
ביגמיה — הפשע שמבצע אדם הנושא
לו לאשה נערה יפהפיה ומבשלת טובה.
מעיד — לבוש שכל ילד חייב ללבשו
מייד כאשר קר לאמו.
רוזק — אדם שיש לו חסרונות רבים
שאינו הוא יודע עליהם מאומה.
עשיר — אדם המפתח לבקש מהזכר ב-
חנות להראות לו משהו יותר זול.
סבלנות — הגישה הנעלה והמפוכחת
אותה מגלה כל מי שאינו מעורב בעניין.

מנוחה — שתי דקות ההפסקה הניתנות
לגבר עד שאשתו מספיקה לחשוב על
משהו נוסף שעליו לעשות.
סמרטוטים — דברים שאדם שומר
ללא כל צורך במשך 10 שנים, ולאחר
מכן הוא זורק אותם שבועיים לפני ש-
נוקק להם בכל זאת.
חבר — צורת פנייה מקובלת לאדם ש-
אינו זוכר בשום פנים מה שמו.
דיפלומאט — אדם היוודע כי אי
אפשר לכופף מסמר על-ידי כך שמכים
בו ישר על הראש.
מותרות — כל צורך חיוני, בתוספת
המסים.
קיץ — התקופה בה אינו יכול לפתוח
את החלון שלא יכולת לסגרו בחורף.
פרקליט — אדם האומר דבר שכל אחד
יודע אותו במלים שאיש אינו מכין אותן.
בית חולים — מקום שאתה הולך אליו
על מנת להיחלד.

**יקירי, באמת לא נעים לי להטריד אותך שוב,
אבל אני מוכרחה לקנות שעלה חדשה!**

אלבום הקטעים של הקורא יגאל לוקץ

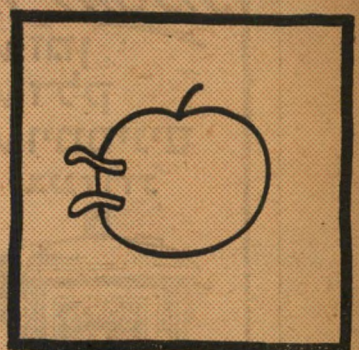
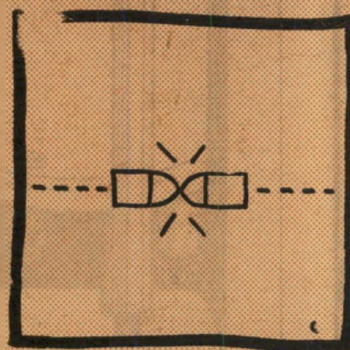
ילד בלתי-חוקי שנעזב על-ידי אמו
בקרייה נימול בטכס מפואר ונקרא
בשם ישראל... עולה חודש נידון
למתן ערבות להתנהגות טובה, לאחר
שנשן את אצבעו של פקיד במשרד
העלייה... מכתב שנשלח בדואר
אקספרס מתל אביב לרחובות הגיע
לתעודתו דרך חינה... רוכל המוכר
צעצועי-ציפורים מניילון נעצר בתל
אביב לאחר שניסה לנגוב חזיר חי...
אשה תושבת ריו הדרו-אנירו דרשה
גט מבעלה בטענה שהיא עומדת ל-
שנות את מינה וליהפך לגבר... ה-
עתון שהופיע בבית המרפא לחולי
נפש בעכו חדל לצאת מחוסר נייר...
עשרות נערים ברחו מן המוסד ל-
עבריינים צעירים כדי לא להחמיץ את
ראיית הטרט "אנה"... בבורמה נהל
אחד התושבים משפט נגד ידידו, לא-
חר שהלה רצח את נחשו הפרטי.

חרוז או שנים

כמו הכרס — גם הדעת
מוסיפה על משקלה
לא כל מה שהיא בולעת,
אלא את אשר עי כלה.
**אין תמרוק מצליח כמו
זיו האושר בעצמו.**
אין רע בחופש הדיבור:
אפשר להיות בטוח
כי כל שחצן, טיפש או בור
יוכר בפה סתוה.
**מצפון נקי — אומר פתגם ידוע —
הוא תוצאה של זכרון גרוע.**

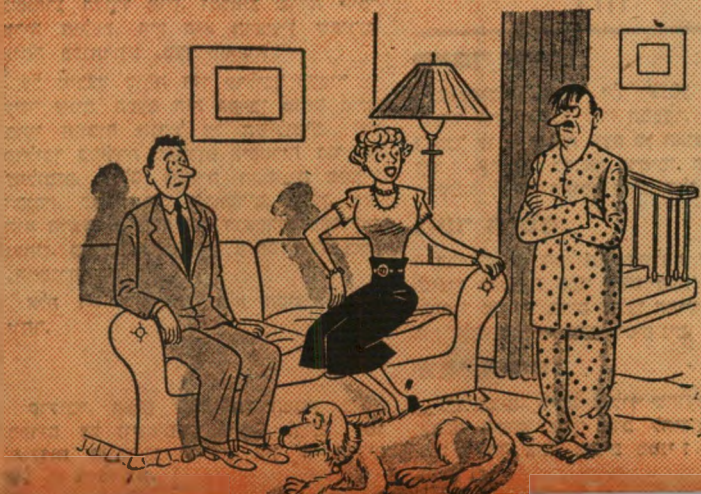
הרוצה באשה המיטלמת,
צנועה, משכילה ומקסמת,
לבסוף ימצאנה אישם —
מחפשת לה בעל מושלם.

השקשה

ושוב מוזמנים הקוראים לייגע את חוש-ההימור שלהם ולהציע כותרת הולמת
לציור הימני. הכותרת הטובה ביותר תזכה את בעליה בחמישה ספרים עבריים
ושלושה ספרים נוספים יחולקו לכותרות מוצלחות אחרות. על תוצאות התחרות
הקשורה בציור השמאלי — ראה עמ' 16.

אבל אכאן אני נשבעת לך שכאשר צעקתי, תוריד את ההסלפים, התכוונתי לנבחן!

העבודה היא חיינו

כסוקים מפה ואשם

**אנשים איהבים מאד עבודה
קשה, כפרט כאשר הם משל-
מים עבודה... אדם שאינו עובד
יותר מכפי משכורתו, אינו שחה את
משכורתו... נכחו שאינך יכול לעשות הכל בפעם אחת, אבל
אתה יכול ככל זאת לעשות משהו בפעם אחת... אין זה כה קשה
לחיות על משכורת עזומה, אם רק אינך נגזים במאמצך לשמור זאת בסיד...
האזרה הוא החייה היחידה שאפשר לפשוט את עורה יותר מפעם
אחת... השיגאה הגדולה ביותר שיכול אדם לעשות היא לחשוש בלי הרף מפני
שיגאה... שום דבר עוד לא בוצע על-ידי וועדה, אלא אם כן היא
מורכבת ממשושה חברים שאחד מהם חולה והשני נסע לחוץ-
לארץ... אדם יכול לעשות יותר ממה שהוא סבור שיוכל, אבל לרוב הוא עושה
פחות ממה שהוא סבור כי עשה... כל ילד בישראל יש לו סיכוי להיות
פעם ראש ממשלה, אך זוהי רק אחת מהסכנות האורכות לו...
הסטטיסטיקה קובעת כי 80% מההכנסה הלאומית מוצאת על-ידי הנשים, שאר ה-
20% נמצאים כנראה בידי רחקים... תמיד כדאי לך לספר את צרותיך,
כי הארדשות המוחלטת שתיתקן בה תרגינו אותך עד כדי כך
שתחליטי להמשיך במאבק... שיגאה הינה הוכחה נצחית לכך שאדם ניסה
לעשות משהו... ישנם שני סוגים של אנשים שדוערים לא יגיעו
לגדולות: אלה שאינם מסוגלים לעשות מה שאומרים דהם לעשות,
ואלה שאינם מסוגלים אף-פעם לעשות משהו אחר... המקום המתאים
ביותר למצוא בו יד עוזרת הוא בהמשך הכתף שלך.**